

BİRİNCİ KIRALLAR

BAP 1

VE kiral Davud kocamış ve yaşta ilerlemişti; ve onu esvaplarla örttüler, fakat ısınmadı. ² Ve kulları ona dediler: Efendim kiral için genç bir kız aransın; ve o kiralın önünde dursun, ve ona baksın; ve senin koynunda yatsın da efendim kiral ısınsın. ³ Ve İsrailin bütün sınırlarında güzel bir genç kadın aradılar, ve Şunemli Abişağı buldular, ve onu kırala getirdiler. ⁴ Ve genç kadın çok güzeldi; ve kırala baktı, ve ona hizmet etti; fakat kiral onu bilmedi.

⁵ Ve Haggitin oğlu Adoniya: Ben kiral olacağım, diye kendini yükseltti; ve kendisine arabalar ve atlılar, ve önünde koşmak için elli kişi hazırladı. ⁶ Ve babası: Niçin böyle yaptın? diye hiç bir vakit onu gücendirmemişti; ve o da görünüşü çok güzel bir adamdı; ve kendisi Abşalomdan sonra doğmuştu. ⁷ Ve Tseruyanin oğlu Yoabla, ve kâhin Abiatarla söyleşti; ve bunlar Adoniyanın ardına düşüp kendisine yardım ettiler. ⁸ Fakat kâhin Tsadok, ve Yehoyadanin oğlu Benaya, ve peygamber Natan, ve Şimei, ve Rei, ve Davudun yiğitleri, Adoniya ile beraber değildiler. ⁹ Ve Adoniya En-rogel yakınında olan Tsohelet taşı yanında koyunlar ve sığırlar ve besili hayvanlar kurban etti; ve bütün kardeşleri, kiral oğullarını, ve kiralın kullarını, bütün Yahuda adamlarını çağırdı; ¹⁰ fakat peygamber Natani, ve Benayayı, ve yiğitleri, ve kardeşi Süleymanı çağırmadı.

¹¹ Ve Natan Süleymanın anası Bat-şebaya söyleyip dedi: Haggitin oğlu Adoniya kiralılık ediyor, işitmedin mi? ve efendimiz Davud bilmiyor. ¹² Ve şimdi gel, rica ederim, kendi canını, ve oğlun Süleymanın canını kurtarman için sana öğüt vereyim. ¹³ Git ve kiral Davudun yanına gir, ve kendisine de: Efendim kiral: Gerçek oğlun Süleyman benden sonra kiralılık edecek, ve tahtıma o oturacaktır, diye cariyene sen and etmedin mi? ve niçin Adoniya kiralılık ediyor? ¹⁴ İşte, sen daha orada kiralıla söyleşirken, ben de senin ardından gireceğim, ve senin sözlerini tasdik edeceğim.

¹⁵ Ve Bat-şeba odaya, kiralın yanına girdi; ve kiral çok kocamıştı; ve Şunemli Abişağ kırala hizmet ediyordu. ¹⁶ Ve Bat-şeba içildi, ve kiralın önünde yere kapandı. Ve kiral: Nen var? dedi. ¹⁷ Ve ona dedi: Gerçek oğlun Süleyman benden sonra kiralılık edecek, ve tahtıma o oturacaktır, diye sen, efendim, cariyene Allahın RABBİN hakkı için and ettin. ¹⁸ Ve işte, şimdi Adoniya kiralılık ediyor; ve sen, efendim kiral, bunu bilmiyorsun; ¹⁹ ve bir çok öküzler ve besili hayvanlar ve koyunlar kurban etti, ve kiralın bütün oğullarını, ve kâhin Abiatarı, ve ordunun başbuğu Yoabı çağırdı; fakat kulun Süleymanı çağırmadı. ²⁰ Ve sen, efendim kiral, kendisinden sonra efendim kiralın tahtına kim oturacağını bildiresin diye bütün İsrailin gözleri senin üzerindedir. ²¹ Yoksa, vaki olacak ki, efendim kiral ataları ile uyuduğu zaman, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.

²² Ve işte, daha o kiralıla söyleşirken, peygamber Natan geldi. ²³ Ve: İşte, peygamber Natan, diye kırala bildirdiler. Ve kiralın karşısına geldiği zaman, kiralın önünde yüz üstü yere kapandı. ²⁴ Ve Natan dedi: Efendim kiral: Benden sonra Adoniya kiralılık edecek, ve tahtıma o oturacak, diye söyledin mi? ²⁵ Çünkü o bugün indi, ve bir çok öküzler ve besili hayvanlar ve koyunlar kurban etti, ve kiralın bütün oğullarını, ve ordunun başbuğlarını, ve kâhin Abiatarı çağırdı; ve işte, onun önünde yiyip içiyorlar, ve: Yaşasın kiral Adoniya, diyorlar. ²⁶ Fakat beni, bu kulunu, ve kâhin Tsadoku, ve Yehoyadanin oğlu Benayayı, ve kulun Süleymanı çağırmadı. ²⁷ Bu iş efendim kiral tarafından mı oldu? ve efendim kiralın tahtına kendisinden sonra kim oturacağını kullarına bildirmedi.

²⁸ Ve kiral Davud cevap verip: Bat-şebayı bana çağırın, dedi. O da kiralın önüne geldi, ve kiralın önünde durdu. ²⁹ Ve kiral and edip dedi: Canımı bütün sıkıntılardan kurtaran hay olan RABBİN hakkı için, ³⁰ benden sonra mutlaka senin oğlun Süleyman kiralılık

edecek, ve benim yerime tahtıma o oturacak, diye İsrailin Allahı RABBİN hakkı için gerçek sana nasıl and ettimse, gerçek bugün böyle yapacağım. ³¹ Ve Bat-şeba kırala eğildi, ve yüz üstü yere kapanıp dedi: Efendim kiral Davud ebediyen yaşasın.

³² Ve kiral Davud dedi: Kâhin Tsadoku, ve peygamber Natani, ve Yehoyadanın oğlu Benayayı bana çağırın. Ve kiralın önüne geldiler. ³³ Ve kiral onlara dedi: Efendinizin kullarını yanınıza alın, ve oğlum Süleymanı benim kendi katırıma bindirin, ve onu Gihona indirin; ³⁴ ve orada kâhin Tsadok, ve peygamber Natan İsrail üzerine kiral olarak onu meshetsinler; ve boru çalın, ve: Yaşasın kiral Süleyman, diyin. ³⁵ Ve onun ardınca çıkacaksınız, ve o gelip tahtıma oturacak; çünkü benim yerime kiral olacak; ve İsrail üzerine ve Yahuda üzerine hükümdar olarak onu tayin ettim. ³⁶ Ve Yehoyadanın oğlu Benaya kırala cevap verip dedi: Amin; efendim kiralın Allahı RAB da böyle desin. ³⁷ RAB nasıl efendim kiralı beraber oldu ise Süleyman ile de öyle olsun, ve onun tahtını efendim kiral Davudun tahtından daha büyük etsin.

³⁸ Ve kâhin Tsadok, ve peygamber Natan, ve Yehoyadanın oğlu Benaya, ve Keretiler, ve Peletiler indiler, ve Süleymanı kiral Davudun katırına bindirdiler, ve onu Gihona götürdüler. ³⁹ Ve kâhin Tsadok Çadırdan yağ boynuzunu aldı, ve Süleymanı meshetti. Ve boru çaldılar; ve bütün kavm: Yaşasın kiral Süleyman, dediler. ⁴⁰ Ve bütün kavm onun ardınca çıktılar, ve kavm zurnalar çalıp büyük sevinçle sevindiler, ve onların sesinden yer çatladı.

⁴¹ Ve Adoniya ve onun yanında olan bütün davetliler yemek yemeği bitirdikleri zaman işittiler. Ve Yoab boru sesini işitince dedi: Şehirden gelen bu gürültü nedir? ⁴² Daha o söylerken, işte, kâhin Abiatarın oğlu Yonatan geldi, ve Adoniya dedi: İçeri gir; çünkü sen yiğit bir adamsın, ve müjde getiriyorsun. ⁴³ Ve Yonatan cevap verip Adoniyaya dedi: Gerçek, efendimiz kiral Davud Süleymanı kiral etti; ⁴⁴ ve kiral kâhin Tsadoku, ve peygamber Natani, ve Yehoyadanın oğlu Benayayı, ve Keretileri ve Peletileri onunla beraber gönderdi; ve onu kiralın katırına bindirdiler; ⁴⁵ ve kâhin Tsadok, ve peygamber Natan Gihonda onu kiral olarak meshettiler; ve oradan sevinerek çıktılar, ve şehir çınladı. İşittiğiniz ses budur. ⁴⁶ Hem de Süleyman kiralılık tahtı üzerinde oturuyor. ⁴⁷ Kiralın kulları da efendimiz kiral Davudu tebrik etmek için gelip dediler: Senin Allahın Süleymanın adını senin adından daha iyi etsin, ve onun tahtını senin tahtından daha büyük etsin; ve kiral yatak üzerine eğildi. ⁴⁸ Hem de kiral şöyle dedi: Bugün gözlerimle görünürken tahtım üzerine bir oturan vermiş olan İsrailin Allahı RAB mubarek olsun.

⁴⁹ Ve Adoniyanın bütün davetlileri korkup kalktılar, ve herkes kendi yoluna gitti. ⁵⁰ Ve Adoniya Süleymandan ötürü korktu, ve kalkıp gitti, ve mezbahın boynuzlarına yapıştı. ⁵¹ Ve Süleymana bildirip dediler: İşte, Adoniya kiral Süleymandan korkuyor; ve işte: Kiral Süleyman bu kulunu kılıçla öldürmeyeceğine bugün bana and etsin, diyerek mezbahın boynuzlarına yapıştı. ⁵² Ve Süleyman dedi: Eğer yiğit bir adam olduğunu gösterirse, bir saçı bile yere düşmez; fakat kendisinde kötülük bulunursa ölür. ⁵³ Ve kiral Süleyman gönderdi, ve onu mezbahtan indirdiler. Ve gelip kiral Süleymana eğildi; ve Süleyman ona: Evine git, dedi.

BAP 2

VE Davudun öleceği günler yaklaştı; ve oğlu Süleymana emredip dedi: ² Ben bütün dünyanın gittiği yola gidiyorum; sen kuvvetli ol, ve erkek ol; ³ yaptığın her işte, ve yüneldiğin her tarafta hikmetli olası diye, Musanın şeriatinden yazılmış olana göre Allahın RABBİN yollarında yürümek, ve emirlerini, ve hükümlerini, ve şahadetlerini tutmak için onun bekçiliğini tut ki, ⁴ RAB: Eğer çocukların bütün yürekleriyle ve bütün canları ile önümde sadakatle yürümek için yollarına dikkat ederlerse, İsrail

tahtında senden bir erkek eksik olmayacaktır, diye hakkımda söylediği sözü sabit kılsın. ⁵ Tseruyanın oğlu Yoabın bana ettiğini, evet, İsrail ordusunun iki başbuğuna, Nerin oğlu Abnere, ve Yeterin oğlu Amasaya yaptığını sen de bilirsin; barışıklık zamanında cenk kanı dökerek, ve beline kuşanmış olduğu kuşağına, ve ayaklarındaki çarıkları içine cenk kanı bulaştırarak onları öldürdü. ⁶ Ve sen hikmetine göre yap, ve onun ağarmış başı ölümler diyarına selâmetle inmesin. ⁷ Fakat Gileadlı Barzillayın oğullarına lütuf göster, ve sofranda yemek yiyenler arasında olsunlar; çünkü kardeşin Abşalomdan kaçtığım zaman onlar benim yanıma böyle geldiler. ⁸ Ve işte, Bahurimden olan Benyamîn Geranın oğlu Şimeî senin yanındadır; Mahanaime gittiğim gün o beni ağır lânetle lânetledi; fakat Erdende beni karşılamak için indi; ve ben ona: Seni kılıçla öldürmem, diyerek RABBİN hakkı için and ettim. ⁹ Ve şimdi onu suçsuz tutma, çünkü sen hikmetli adamsın; ve ona yapacağını bilirsin, ve sen onun ağarmış başını kanla ölümler diyarına indirirsin.

¹⁰ Ve Davud ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde gömüldü. ¹¹ Ve Davudun İsrail üzerinde kiralık ettiği günler kırk yıldır; yedi yıl Hebronda kiralık etti, ve otuz üç yıl Yeruşalimde kiralık etti. ¹² Ve Süleyman babası Davudun tahtına oturdu; ve onun kiralılığı çok kuvvetli oldu.

¹³ Ve Haggitin oğlu Adoniya Süleymanın anası Bat-şebaya geldi. Ve o dedi: Barışıklıkla mı geliyorsun? Ve dedi: Barışıklıkla. ¹⁴ Ve dedi: Benim sana söyleyeceğim var. Ve: Söyle, dedi. ¹⁵ Ve dedi: Sen bilirsin ki, kiralık benimdi, ve ben kiralık edeyim diye bütün İsrail bana yönelmişti; fakat kiralık çevrilip kardeşimin oldu; çünkü RAB tarafından onundu. ¹⁶ Ve şimdi benim senden bir dileğim var; beni boş döndürme. Ve ona: Söyle, dedi. ¹⁷ Ve dedi: Rica ederim, kiral Süleymana söyle (çünkü o sana yok demez), Şunemli Abişağı bana karı olarak versin. ¹⁸ Ve Bat-şeba dedi: Peki, senin için kirala söylerim.

¹⁹ Ve Bat-şeba kiral Süleymana Adoniya için söylemek üzere onun yanına gitti. Ve kiral onu karşılamak için ayağa kalktı, ve ona içildi, ve tahtına oturdu, ve kiralın anası için bir taht koydurttu; ve anası onun sağında oturdu. ²⁰ Ve dedi: Senden küçük bir dileğim var; beni boş döndürme. Ve kiral ona dedi: İşte, anam; çünkü seni boş döndürmem. ²¹ Ve dedi: Şunemli Abişağ kardeşin Adoniyaya karı olarak verilsin. ²² Ve kiral Süleyman cevap verip anasına dedi: Sen neden Adoniya için Şunemli Abişağı istiyorsun? kiralılığı da onun için iste, çünkü o benden büyük kardeşimdir; hem onun için hem de kâhin Abiatarla Tseruyanın oğlu Yoab için iste. ²³ Ve kiral Süleyman RABBİN hakkı için and edip dedi: Eğer Adoniya bu sözü kendi canına karşı söylemedi ise, Allah bana öylesini ve ziyadesini etsin. ²⁴ Ve şimdi, beni pekiştiren, ve babam Davudun tahtına beni oturtan, ve söylemiş olduğu gibi bana bir hanedan kuran hay olan RABBİN hakkı için, Adoniya mutlaka bugün öldürülecektir. ²⁵ Ve kiral Süleyman Yehoyadanın oğlu Benaya elile gönderdi; o da onu vurdu, ve öldü.

²⁶ Ve kiral kâhin Abiatarla dedi: Anatota, kendi tarlalarına git; çünkü sen öldürülecek bir adamsın; fakat seni bu zamanda öldürmem; çünkü sen babam Davudun önünde RAB Yehovanın sandığını taşıdın, ve çünkü babamın zahmet çektiği bütün işlerde sen de zahmet çektin. ²⁷ Ve Eli evi hakkında RABBİN Şiloda söylemiş olduğu sözü yerine getirmek için Süleyman Abiatarı RABBİN kâhinliğinden attı.

²⁸ Ve haber Yoaba erişti; çünkü Yoab Abşaloma uymadığı halde Adoniyaya uymuştu. Ve Yoab RABBİN Çadırına kaçtı, ve mezbahın boynuzlarını tuttu. ²⁹ Ve kiral Süleymana söylediler: Yoab RABBİN Çadırına kaçtı, ve işte, mezbahın yanındadır. Ve Süleyman: Git, onu vur, diyerek Yehoyadanın oğlu Benayayı gönderdi. ³⁰ Ve Benaya RABBİN

Çadırına gelip ona dedi: Çık, kiral böyle buyuruyor. Ve o dedi: Hayır; burada öleyim. Ve Benaya kırala: Yoab böyle dedi, ve bana böyle cevap verdi, diye haber getirdi. ³¹ Ve kiral ona dedi: Onun dediği gibi yap, onu vur ve göm ki, Yoabın sebepsiz döktüğü kanı benim üzerimden ve babamın evi üzerinden kaldırasın. ³² Ve RAB onun kanını kendi başı üzerine döndürecek, çünkü o kendisinden daha salih ve daha iyi iki adamı, İsrail ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abneri, ve Yahuda ordusunun başbuğu Yeterin oğlu Amasayı vurdu, ve onları kılıçla öldürdü, ve babam Davud bilmiyordu. ³³ Böylece onların kanı Yoabın başı üzerine, ve onun zürriyetinin başı üzerine ebediyen dönecek; fakat RAB tarafından Davuda, ve zürriyetine, ve evine, ve tahtına, ebediyen selâmet olacaktır. ³⁴ Ve Yehoyadanın oğlu Benaya çıktı, ve onu vurup öldürdü; ve çölde kendi evinde gömüldü. ³⁵ Ve kiral onun yerine Yehoyadanın oğlu Benayayı ordunun başına koydu; ve kiral Abiatarın yerine kâhin Tsadoku koydu.

³⁶ Ve kiral gönderip Şimeiyi çağırdı, ve ona dedi: Yeruşalimde kendine bir ev yap, ve orada otur, ve oradan hiç bir yere çıkma. ³⁷ Ve çıktığın, ve Kidron vadisini geçtiğin gün gerçekten bil ki, mutlaka öleceksin; kanın kendi başın üzerinde olacaktır. ³⁸ Ve Şimei kırala dedi: Bu söz iyidir; efendim kiral nasıl dedi ise, kulun öyle yapacaktır. Ve Şimei bir çok zaman Yeruşalimde oturdu.

³⁹ Ve vaki oldu ki, üç yılın sonunda Şimeinin iki kulu Gat kıralı Maakanın oğlu Akişin yanına kaçtılar. Ve Şimeye: İşte, kulların Gattadır, diye haber verildi. ⁴⁰ Ve Şimei kalkıp eşeğine palan vurdu, ve Gata, Akişe, kullarını aramağa gitti; ve Şimei gidip kullarını Gattan getirdi. ⁴¹ Ve Şimeinin Yeruşalimden Gata gitmiş ve dönmüş olduğunu Süleymana söylediler. ⁴² Ve kiral gönderip Şimeiyi çağırdı, ve ona dedi: Sana RABBİN hakkı için and ettirmedim mi, ve sana: Çıktığın, ve dışarıda ötede beride dolaştığın gün gerçekten bil ki, mutlaka öleceksin, diye sıkı tenbih etmedim mi? sen de bana: İşittiğim söz iyidir, dedin. ⁴³ Öyle ise RABBİN andını ve sana verdiğim emri niçin tutmadın? ⁴⁴ Ve kiral Şimeye dedi: Babam Davuda yaptığın kötülüğün hepsini bilirsin, yüreğin de bilir; ve kendi kötülüğünü RAB senin başına döndürecek. ⁴⁵ Fakat kiral Süleyman mubarek olacak, ve Davudun tahtı RABBİN önünde ebediyen pekiştirilecektir. ⁴⁶ Ve kiral Yehoyadanın oğlu Benayaya emretti; ve çıkıp onu vurdu, ve o öldü. Ve kiralık Süleymanın elinde pekiştirildi.

BAP 3

VE Süleyman Mısır kıralı Firavunla hısım oldu, ve Firavunun kızını aldı, ve kendi evini ve RABBİN evini ve çevre Yeruşalim duvarını yapmağı bitirinceye kadar kadını Davud şehrine getirdi. ² Ancak kavm yüksek yerlerde kurban ediyorlardı, çünkü o günlere kadar RABBİN ismine yapılmış ev yoktu. ³ Ve Süleyman, babası Davudun kanunlarında yürüyerek RABBİ severdi; ancak yüksek yerlerde kurban ediyor, ve buhur yakıyordu. ⁴ Ve kiral kurban etmek için Gibeona gitti; çünkü orası yüksek yerlerin büyüğü idi; Süleyman o mezbahın üzerinde bin baş yakılan takdime arzetti. ⁵ RAB Süleymana Gibeonda gece ruyada göründü; ve Allah dedi: Sana ne vereyim, iste. ⁶ Ve Süleyman dedi: Kulun babam Davuda, senin önünde hakikatla ve salâhla, ve seninle yürek doğruluğu ile yürüdüğüne göre büyük inayet ettin; ve bugün olduğu gibi onun tahtına oturmak için kendisine bir oğul vermekle kendisi için bu büyük inayeti sakladın. ⁷ Ve şimdi, ey Allahım RAB, kulunu babam Davudun yerine kiral ettin; ve ben ancak bir küçük çocuğum; çıkmayı ve girmeyi bilmem. ⁸ Ve kulun seçtiğin kavmin ortasındadır, çoklukça hesap edilemez ve sayılamaz büyük bir kavm. ⁹ İmdi, kavmına hükmetmek için kuluna anlayışlı yürek ver ki, iyi ile kötünün arasını ayırt edeyim; çünkü senin bu büyük kavmına kim hükmedebilir?

¹⁰ Ve bu söz Rabbin gözünde iyi görüldü, çünkü Süleyman bu şeyi istedi. ¹¹ Ve Allah ona dedi: Mademki sen bu şeyi istedin, ve kendin için çok günler istemedin, ve kendin için zenginlik istemedin, düşmanlarının canını da istemedin, ancak doğruyu ayırt etmek üzere kendin için anlayış istedin; ¹² işte, senin sözüne göre yaptım; işte, sana hikmetli ve anlayışlı yürek verdim; şöyle ki, senden evel senin gibi kimse olmamıştır, ve senden sonra senin gibisi çıkmıyacaktır. ¹³ Ve sana dilemediğin şeyi de verdim, hem zenginlik, hem de izzet; şöyle ki bütün günlerinde kırıllar arasında senin gibisi olmıyacaktır. ¹⁴ Ve kanunlarımı ve emirlerimi tutmak için baban Davudun yürüdüğü gibi sen de yollarımda yürürsen, o zaman ömrünü uzatırım. ¹⁵ Ve Süleyman uyandı; ve işte, ruya idi; ve Yeruşalime geldi, ve RABBİN ahit sandığı önünde durdu, ve yakılan takdimeler arzetti, ve selâmet takdimeleri arzetti, ve bütün kullarına ziyafet verdi.

¹⁶ Ve iki fahişe kadın kırala geldi, ve önünde durdular. ¹⁷ Ve kadınlardan biri dedi: Aman efendim, ben ve bu kadın bir evde otururuz; ve evde onunla beraberken bir çocuk doğurdum. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, ben doğduktan sonra üçüncü gün bu kadın da doğurdu; ve biz beraberdik; evde yanımızda yabancı yoktu, ancak evde ikimiz vardık. ¹⁹ Ve bu kadının çocuğu geceleyin ölmüş, çünkü üstüne yatmış. ²⁰ Ve gece yarısı kalkmış, ve cariyen uyurken oğlumu yanımdan almış, ve onu kendi koynuna koymuş, ve kendi ölmüş çocuğunu benim koynuma koymuş. ²¹ Ve çocuğumu emzirmek için sabahlayın kalktığım zaman, işte, ölmüştü; fakat sabahlayın ona bakınca, işte, o benim doğurduğum oğlum değildi. ²² Ve öteki kadın dedi: Hayır; fakat sağ olan benim oğlum ve ölen senin oğlun. Ve berikisi dedi: Hayır; fakat ölen senin oğlun, ve sağ olan benim oğlum. Kıralın önünde böyle diyorlardı.

²³ Ve kıral dedi: Biri: Bu sağ olan benim oğlum, ve ölen senin oğlun, diyor; ve öteki: Hayır, fakat ölen senin oğlun, ve sağ olan benim oğlum, diyor. ²⁴ Ve kıral dedi: Bana bir kılıç getirin. Ve kıralın önüne bir kılıç getirdiler. ²⁵ Ve kıral dedi: Sağ olan çocuğu ikiye bölün, ve yarısını birine, ve yarısını ötekine verin. ²⁶ Ve çocuğu sağ olan kadın kırala söylediği— çünkü oğlu için yüreği yanıyordu— ve dedi: Aman efendim, sağ olan çocuğu ona verin, aman onu öldürmeyin. Fakat öteki dedi: Ne benim ne de senin olsun; ikiye bölün. ²⁷ O zaman kıral cevap verip dedi: Sağ olan çocuğu buna verin, ve sakın onu öldürmeyin; anası budur. ²⁸ Ve kıralın verdiği hükmü bütün İsrail işitti; ve kıraldan korktular; çünkü gördüler ki, hükmetmek için kendisinde Allah hikmeti var.

BAP 4

VE kıral Süleyman bütün İsrail üzerinde kıraldı. ² Reisleri de şunlardı: Tsadokun oğlu Azarya, kâhin; ³ Şişanın oğulları Elihoref ve Ahiya, kâtip; Ahiludun oğlu Yehoşafat, vakanüvis; ⁴ ve Yehoyadanın oğlu Benaya ordunun başında idi; ve Tsadokla Abiatar kâhindiler; ⁵ ve Natanın oğlu Azarya kâhyaların başında idi; ve Natanın oğlu Zabud vezir ve kıralın dostu idi; ⁶ ve Ahişar ev halkının başında idi; ve Abdanın oğlu Adoniram angaryacıların başında idi.

⁷ Ve İsrailin başında Süleymanın on iki kâhyası vardı, ve kırala ve onun evi halkına azık tedarik ederlerdi; her birine yılda bir ay azık tedariki düşerdi. ⁸ Ve adları şunlardır: Efraim dağılığında Ben-hur; ⁹ Makazda, ve Şaalbimde, ve Beyt-şemeşte, ve Elon-beyt-hananda Bendeker; ¹⁰ Arubotta Ben-hesed (Soko ve bütün Hefer diyarı ona aitti); ¹¹ bütün Dor yaylasında Ben-abinadab (Süleymanın kızı Tafat onun karısı idi); ¹² Taanakta ve Megiddoda, ve Yizreel altındaki Zaretanın yanında olan bütün Beyt-şean, Beyt-şendan Abel-meholaya, Yokmeamin ötesine kadar Ahiludun oğlu Baana; ¹³ Ramot-gileadda Ben-geber (Gileadda olan Manasse oğlu Yairin şehirleri, ve Başanda olan Argob havalisi, duvarlı ve tunç sürgülü altmış büyük şehir ona aitti); ¹⁴ Mahanaimde İddonun

oğlu Ahinadab; ¹⁵ Naftalide Ahimaats (bu da Süleymanın kızı Basematı karı olarak aldı); ¹⁶ Aşer ve Bealotta Huşayın oğlu Baana; ¹⁷ İssakarda Paruanın oğlu Yehoşafat; ¹⁸ Benyaminde Elanın oğlu Şimej; ¹⁹ Gilead diyarında, Amorîlerin kıralı Sihonun, ve Başan kıralı Ogun memleketinde Urinin oğlu Geber; ve memlekette yegâne kâhya bu idi. ²⁰ Yahuda ve İsrail çoklukça deniz kenarında olan kum gibi çoktu, yiyip içmekte ve sevinçte idiler. ²¹ Ve Süleyman İrmaktan Filistîler diyarına, ve Mısır sınırına kadar bütün ülkeler üzerinde saltanat sürdürdü; onlar vergi getirdiler, ve ömrünün bütün günlerince Süleymana kulluk ettiler. ²² Ve Süleyman evinin bir günlük yiyeceği otuz ölçek* ince un, ve altmış ölçek un, ²³ on besili öküz, ve otlaklardan yirmi öküz, ve geyikler, ve ceylanlar, ve sığınlar, ve semiz tavuklardan başka yüz koyundu. ²⁴ Çünkü Irmağın beri tarafında Tifsahtan Gazaya kadar bütün havalide, Irmağın beri tarafında olan bütün kıralların üzerinde saltanat sürüyordu; ve çevresinde, her tarafta barışıklığı vardı. ²⁵ Ve Süleymanın bütün günlerince Dandan Beer-şebaya kadar Yahuda ve İsrail, herkes kendi asması ve incir ağacı altında, selâmetle oturdular. ²⁶ Ve Süleymanın cenk arabaları için kırk bin ahır bölüğünde atları vardı, ve on iki bin atlısı vardı. ²⁷ Ve o kâhyalar kiral Süleyman için, ve kiral Süleymanın sofrasına gelenlerin hepsi için, her biri kendi ayında azık tedarik ederlerdi; bir şey eksik etmezlerdi. ²⁸ Ve herkes kendisine emrolduğuna göre onların bulunduğu yere atlar ve binek atları için de arpa ve saman getirirlerdi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²⁹ Ve Allah Süleymana, deniz kıyısında olan kum gibi, ziyadesile hikmet ve anlayış, ve yürek genişliği verdi. ³⁰ Ve Süleymanın hikmeti bütün şark oğullarının hikmetinden, ve bütün Mısırın hikmetinden üstündü. ³¹ Çünkü bütün insanlardan, Ezrahi Eytandan Maholun oğulları Heman, Kalkol, ve Dardadan daha hikmetli idi; ve çepçevre bütün milletlerde onun şöhreti vardı. ³² Ve üç bin mesel söyledi; ve ilâhileri bin beşti. ³³ Ve Libnanda olan erz ağacından duvarda biten zufa otuna kadar ağaçlar hakkında söyledi; hayvanlar, ve kuşlar, ve sürünen şeyler, ve balıklar hakkında da söyledi. ³⁴ Ve Süleymanın hikmetini dinlemek için bütün kavmlardan, onun hikmeti hakkında işitmiş olan bütün dünya kırallarından adamlar gelirdiler.

BAP 5

VE Sur kıralı Hiram kullarını Süleymana gönderdi; çünkü babasının yerine onu kiral meshetmiş olduklarını işitmişti; çünkü Hiram daima Davudu severdi. ² Ve Süleyman Hiramı gönderip dedi: ³ Sen bilirsin ki, RAB babam Davudun düşmanlarını onun ayakları tabanlarının altına koyuncıya kadar, çevresindeki cenkler yüzünden Allahı RABBİN ismine bir ev yapamadı. ⁴ Fakat şimdi Allahım RAB bana her taraftan rahat verdi; ne düşman var, ne de kötü bir vaka var. ⁵ Ve işte, RAB: Senin yerine, senin tahtına koyacağım oğlun, benim ismime evi o yapacak, diye babam Davuda nasıl söyledi ise Allahım RABBİN ismine bir ev yapmağa niyet ediyorum. ⁶ Ve şimdi, Libnandan bana erz ağaçları kessinler diye emret; ve kullarım senin kullarınla beraber olacaklar; ve söyleyeceğin her şeye göre kulların için sana ücret veririm; çünkü bilirsin ki, aramızda Saydalılar gibi kereste kesmek bilen yoktur.

⁷ Ve vaki oldu ki, Hiram Süleymanın sözlerini işitince çok sevinip dedi: O büyük kavmin üzerine Davuda hikmetli oğul vermiş olan RAB bugün mubarek olsun. ⁸ Ve Hiram Süleymana gönderip dedi: Bana gönderdiğin sözü işittim; erz ağacı kerestesi ve servi kerestesi hakkında her dileğini yaparım. ⁹ Kullarım onları Libnandan denize indirirler; ve bana tayin edeceğin yere deniz yolu ile gitmek üzre onlardan salları yaparım, ve orada onları çözdürürüm, ve sen onları götürürsün; ve evim halkına yiyecek vermekle benim dileğimi tamamlarsın. ¹⁰ Ve Hiram Süleymana her dileğine göre erz ağacı kerestesi, ve

servi kerestesi verdi. ¹¹ Ve Süleyman Hırma, evi halkının yemesi için, yirmi bin ölçek buğday, ve yirmi kor* halis zeytin yağı verdi; Süleyman yıldan yıla Hırma böyle verirdi. ¹² Ve RAB Süleymana söylediği gibi ona hikmet verdi; ve Hıramla Süleyman arasında barışıklık vardı; ve ikisi aralarında ahdettiler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

¹³ Ve kiral Süleyman bütün İsrailden angaryacılar topladı; ve angaryacılar otuz bin adamdı. ¹⁴ Ayda on bin adam olmak üzere bunları sıra ile Libnana gönderdi; bir ay Libnanda, ve iki ay evde kalırlardı; ve angaryacılar başında Adoniram vardı. ¹⁵ Ve Süleymanın yük taşıyan yetmiş bin, ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı, ¹⁶ bunlardan başka Süleymanın işte çalışan kavmin üzerine hükmeden, işin başında bulunan üç bin üç yüz baş kâhyaları vardı. ¹⁷ Ve kiral emretti, ve onlar evin temelini yonulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli taşlar kestiler. ¹⁸ Ve Süleymanın yapıcıları, ve Hıramın yapıcıları, ve Geballılar onları yonttular, ve evi yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

BAP 6

VE vaki oldu ki, İsrail oğullarının Mısır diyarından çıkmalarının dört yüz sekseninci yılında, Süleymanın İsrail üzerine saltanatının dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında RABBİN evini yapmağa başladı. ² Ve kiral Süleymanın RAB için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın,* ve genişliği yirmi, ve yüksekliği otuz arşındı. ³ Ve evin mabedi önünde olan eyvanın uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşındı; ve onun genişliği evin önünde on arşındı. ⁴ Ve ev için kafesle kapalı pencereler yaptı. ⁵ Ve evin duvarı etrafına bitişik, hem mabedin, ve hem de iç odanın etrafındaki evin duvarlarına bitişik katlar yaptı; ve etrafında yan odalar yaptı. ⁶ Alt kat beş arşın genişliğinde, ve orta kat altı arşın genişliğinde, ve üçüncüsü yedi arşın genişliğinde idi; çünkü kirişler evin duvarını tutmasın diye evin duvarı etrafında dış tarafta omuzlar bıraktı. ⁷ Ve ev yapılmakta iken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapıldı; ve yapılırken evin içinde ne çekiç, ne balta, ne de demir bir âlet sesi işitilmedi. ⁸ Orta yan odaların kapısı evin sağ tarafında idi; ve dolambaçlı merdivenle orta kata, ve orta kattan üçüncüye çıkarlardı. ⁹ Evi böyle yaptı, ve onu bitirdi; ve evi erz ağaçlarından kirişler ve kalın tahtalarla örttü. ¹⁰ Ve bütün eve bitişik katları her birinin yüksekliği beş arşın olarak yaptı, ve onları erz ağacı kerestesile eve bağladı.

¹¹ Ve Süleymana RABBİN şu sözü geldi: ¹² Bu yaptığın eve gelince, eğer benim kanunlarımda yürürsen, ve hükümlerimi yaparsan, ve bütün emirlerimde yürümek için onları tutarsan; o zaman baban Davuda söylediğim sözümü seninle pekiştireceğim. ¹³ Ve İsrail oğullarının ortasında oturacağım, ve kavmim İsraili bırakmıyacağım.

¹⁴ Ve Süleyman evi yaptı, ve onu bitirdi. ¹⁵ Ve evin duvarlarını içerden erz ağacı tahtaları ile yaptı; evin zemininden çatı duvarlarına kadar onları içerden tahta ile kapladı; ve evin zeminini servi tahtaları ile örttü. ¹⁶ Ve evin arka tarafına zeminden çatı duvarlarına kadar erz ağacı tahtaları ile yirmi arşın bina etti; onları iç oda olarak, kudsülakdas olarak içerden yaptı. ¹⁷ Ve ev, yani iç odanın dışında olan mabet, kırk arşındı. ¹⁸ Ve içerden evin üzerinde olan erz ağaçları yumrular ve açılmış çiçeklerle oyulmuştu; hepsi erz ağacı idi, taş hiç görünmüyordu. ¹⁹ Ve evin en içeri tarafında, RABBİN ahit sandığını koymak için bir iç oda hazırladı. ²⁰ Ve iç odanın içerden uzunluğu yirmi arşın, ve genişliği yirmi arşın, ve yüksekliği yirmi arşındı; ve onu halis altınla kapladı; ve erz ağacından olan mezbahı da kapladı. ²¹ Ve Süleyman evi içerden halis altınla kapladı; ve iç odanın önüne altın zincirler çekti; ve onu altınla kapladı. ²² Ve bütün evi altınla, bütün evi tamamen kapladı; iç odanın bütün mezbahını da altınla kapladı.

²³ Ve iç odada her biri on arşın yüksekliğinde zeytin ağacından iki kerubi yaptı. ²⁴ Ve kerubinin bir kanadı beş arşındı, ve kerubinin obir kanadı beş arşındı; bir kanadının ucundan obirinin ucuna kadar on arşındı. ²⁵ Ve obir kerubi on arşındı; her iki kerubi bir ölçüde ve bir biçimde idi. ²⁶ Bir kerubinin yüksekliği on arşındı, obir kerubinkini de böyle idi. ²⁷ Ve kerubileri iç evin içine koydu; ve kerubilerin kanatları gerilmişti, şöyle ki, birinin kanadı bir duvara, ve obir kerubinin kanadı obir duvara değiyordu; ve kanatları evin ortasında birbirlerine değiyorlardı. ²⁸ Ve kerubileri altınla kapladı.

²⁹ Ve içerde ve dışarda çepçevre evin bütün duvarlarına kabartma şekiller, kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu. ³⁰ Ve içerde ve dışarda evin döşemesini altınla kapladı. ³¹ Ve iç odanın girilecek yerine zeytin ağacından kapı kanatları yaptı; üst eşikle kapı süveleri duvarın beşte biri idi. ³² Böylece zeytin ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve üzerlerine kabartma kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu, ve onları altınla kapladı; ve altını kerubilerle hurma ağaçları üzerine döşedi. ³³ Mabedin girilecek yerine de zeytin ağacından duvarın dörtte biri olmak üzere kapı süveleri, ³⁴ ve servi ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve bir kanat iki parçadan olup katlanırdı, ve obir kanat iki parçadan olup katlanırdı. ³⁵ Ve üzerlerine kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu; ve oyma işine uydurulmuş altınla onları kapladı. ³⁶ Ve iç avluyu üç sıra yonulmuş taşla, ve bir sıra erz ağacı kirişle yaptı.

³⁷ RABBİN evinin temeli dördüncü yılda Ziv ayında atıldı. ³⁸ Ve on birinci yılda, sekizinci ayda, Bul ayında, ev bütün şekline göre, ve bütün kısımları ile bitirildi. Böylece yedi yıldır onu yapmakta idi.

BAP 7

VE Süleyman on üç yıldır kendi evini yapıyordu, ve bütün evini bitirdi. ² Ve Libnan ormanı evini yaptı; uzunluğu yüz arşın, ve genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olarak, direkler üzerinde erz ağacı kirişler olmak üzere erz ağacından dört sıra direkler üzerinde idi. ³ Ve direklerin üstünde olan kırk beş kirişin üzeri erz ağacı ile örtülü idi; bir sırada on beş. ⁴ Ve kirişler üç sıra idi, ve pencere pencereye karşı idi, üç kat. ⁵ Ve bütün kapılar ve süveler kirişlerle dört köşeli yapılmıştı; ve pencere pencereye karşı idi, üç kat. ⁶ Ve direkler eyvanını yaptı; uzunluğu elli arşın, ve genişliği otuz arşındı; ve önlerinde bir eyvan; ve önlerinde direkler ve eşik vardı. ⁷ Ve taht eyvanını, orada hüküm vereceği hüküm eyvanını yaptı; ve döşemedi tavana kadar erzağacı ile kaplı idi. ⁸ Ve kendi oturacağı ev, eyvanın iç tarafındaki avlu da, aynı yapıda idi. Süleymanın karı olarak almış olduğu Firavun kızı için de bu eyvan gibi bir ev yaptı.

⁹ Bunların hepsi, içerden ve dışardan, temelden dama kadar, testere ile kesilmiş, yonulmuş, ölçüye göre taştan, değerli taştandı; dışardan büyük avluya kadar da böyle idi. ¹⁰ Ve temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık taşlardandı. ¹¹ Ve üstünde ölçüye göre değerli taşlar, yonulmuş taş ve erz ağacı vardı. ¹² RAB evinin iç avlusunda, ve evin eyvanında olduğu gibi büyük avlunun da çevresinde üç sıra yonulmuş taş ve bir sıra erz ağacı kirişleri vardı.

¹³ Ve kıral Süleyman gönderip Surdan Hiramı getirtti. ¹⁴ Naftali sıptından dul bir kadının oğlu idi, ve babası Surlu bir adamdı, tunç işçisi idi; ve Hiram bütün tunç işleri işlemekte hikmetle ve anlayışla ve hünerle dolu idi. Ve Süleymana gelip bütün onun işlerini yaptı. ¹⁵ İki tunç direği yaptı, her direğin yüksekliği on sekiz arşındı; ve on iki arşınlık bir ip her bir direğin çevresini sarardı. ¹⁶ Ve direklerin üzerine koymak için dökme tunçtan iki başlık yaptı; bir başlığın yüksekliği beş arşındı, ve obir başlığın yüksekliği beş arşındı. ¹⁷ Ve direklerin üstünde olan başlıklarda örgü işinden ağlar ve zincir işinden çelenkler vardı; bir başlık için yedi, ve obir başlık için yedi. ¹⁸ Direkleri böyle yaptı; ve direklerin üstündeki

başlıkları örtmek için bir ağ işi üzerinde çepçevre iki sıra narlar yaptı; obir başlık için de böyle yaptı. ¹⁹ Ve eyvanda olan direklerin üstündeki başlıklar zambak işi idi, dört arşın. ²⁰ Ve üst tarafta da, iki direğin üstünde, ağ işinin yanında olan yuvarlak çıkıntıya yakın başlıklar vardı; obir başlık üzerinde çepçevre dizilerde narlar iki yüzdü. ²¹ Ve direkleri mabedin eyvanında dikti; ve sağ direği dikti, ve onun adını Yakın* koydu; ve sol direği dikti, ve adını Boaz* koydu. ²² Ve direklerin başında zambak işi vardı; böylece direkler işi bitti.

*Pekiştirecek.

*Kuvvet bunda.

²³ Ve dökme denizi bir kenardan obir kenara on arşın olarak değirmi biçimde yaptı, ve yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir ip onun çevresini sarardı. ²⁴ Ve çepçevre kenarının altında onu saran her arşında on, çepçevre denizi saran tomurcuklar vardı; tomurcuklar iki dizi idi, o dökülürken beraber döküldü. ²⁵ On iki öküz üzerinde dururdu, üçü şimale, ve üçü garba, ve üçü cenuba, ve üçü şarka bakardı; ve deniz yukarıda onların üzerinde idi; ve bütün onların sağrıları içeri doğru idi. ²⁶ Ve bir karış kalınlıkta idi; ve onun kenarı bir kâse kenarı gibi, zambak çiçeği gibi işlenmişti; iki bin bat* su alırdı.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²⁷ Ve tunçtan on ayaklık yaptı; bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, ve genişliği dört arşın, ve yüksekliği üç arşındı. ²⁸ Ve ayaklıkların işi şu biçimdi: yan levhaları vardı; ve pervazlar arasında yan levhaları vardı; ²⁹ ve pervazlar arasında olan yan levhalarında aslanlar, öküzler, ve kerubiler vardı; ve yukarı pervazlar da böyle idi; ve aslanların ve öküzlerin altında sarkık çelenkler işlenmişti. ³⁰ Ve her ayaklığın dört tunç tekerleği, ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört ayağının omuzları vardı; her birinin yanında çelenkler olarak omuzlar kazanın altında dökülmüştü. ³¹ Ve onun ağzı başlığın içinde ve yukarıda bir arşındı; ve ayaklık işine göre ağzı değirmi, bir buçuk arşındı; ve ağzında da oymalar vardı, ve onların yan levhaları yuvarlak değil dört köşeli idi. ³² Ve dört tekerlek yan levhaları altında idi; ve tekerleklerin dingilleri ayaklıkta idi; ve bir tekerliğin yüksekliği bir buçuk arşındı. ³³ Ve tekerleklerin işi araba tekerleği işi gibi idi; dingilleri ve ispitleri, ve parmakları ve başlıklarının hepsi dökme idi. ³⁴ Ve her ayaklığın dört köşesinde dört omuz vardı, ayaklığın omuzları kendisindendi. ³⁵ Ve ayaklığın başında yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şekil vardı; ve ayaklığın başındaki kollar ve yan levhaları kendisindendi. ³⁶ Ve her birinin genişliğine göre kullarının düz yerlerine, ve yan levhalarına, kerubiler, aslanlar, ve hurma ağaçları, çepçevre çelenkler oydu. ³⁷ Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü bir, ölçüsü bir, ve biçimi birdi.

³⁸ Ve tunçtan on kazan yaptı; bir kazan kırk bat alırdı; ve her kazan dört arşındı; ve on ayaklığın üstünde birer kazan vardı. ³⁹ Ve beşi evin sağ tarafında ve beşi evin sol tarafında olarak ayaklıkları koydu; ve denizi evin sağına gündoğusu tarafına, cenuba doğru koydu.

⁴⁰ Ve Hiram kazanları, kürekleri, ve leğenleri yaptı. Ve Hiram kıral Süleyman için RABBİN evinde yaptığı bütün işleri bitirdi; ⁴¹ iki direği, ve direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını; ve direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işi; ⁴² ve iki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten her ağ işi için iki dizi narı; ⁴³ ve on ayaklığı, ve ayaklıkların üstünde on kazanı ⁴⁴ ve bir deniz, ve denizin altında on iki öküz; ⁴⁵ ve kaplar, ve kürekler, ve leğenleri, ve Hiramın kıral Süleyman için RABBİN evinde yapmış olduğu bütün bu takımlar parlak tunçtandı. ⁴⁶ Kıral bunları Erden havzasında Sukkot ile Tsaretan arasındaki balçık toprakta döktü. ⁴⁷ Ve Süleyman bütün kapları tartısız bıraktı, çünkü gayetle çoktu; ve

tuncun tartısı aranmadı.

⁴⁸ Ve Süleyman RABBİN evindeki bütün kapları, altın mezbahı, ve üzerinde huzur ekmeği bulunan altından sofrayı; ⁴⁹ ve iç odanın önünde, beşi sağda, ve beşi solda halis altından şamdanları; ve altından çiçekleri ve kandilleri ve maşaları; ⁵⁰ ve halis altından tasları ve makasları ve leğenleri, ve kaşıkları ve tablaları; ve hem iç evin, kudsülakdasın, hem de evin, mabedin kapıları için altından rezeleri yaptı.

⁵¹ Ve RABBİN evinde kiral Süleymanın yaptığı bütün iş bitti. Ve Süleyman babası Davudun tahsis ettiği şeyleri, gümüşü, ve altını, ve takımları içeri getirdi, ve onları RAB evinin hazinelerine koydu.

BAP 8

O zaman Süleyman İsrailin ihtiyarlarını, ve sıptların bütün başlarını, İsrail oğullarının atalar evleri emîrlerini, RABBİN ahit sandığını Davud şehri olan Siondan yukarı getirmek için Yerusalıme, kiral Süleymanın yanına topladı. ² Ve bütün İsrail erleri yedinci ay olan Etanim ayında, bayramda, kiral Süleymanın yanına toplandılar. ³ Ve bütün İsrail ihtiyarları geldiler, ve kâhinler sandığı kaldırdılar. ⁴ Ve RABBİN sandığını, toplanma çadırını, ve Çadırda olan bütün mukaddes takımları yukarı getirdiler; bunları kâhinler ve Levililer yukarı getirdiler. ⁵ Ve kiral Süleyman, ve kendi yanına toplanmış olan bütün İsrail cemaati onunla beraber sandığın önünde idiler, çoklukça sayılamaz ve hesap edilemez koyunlar ve öküzler kurban ediyorlardı. ⁶ Ve kâhinler RABBİN ahit sandığını içeriye yerine, evin iç odasına, kudsülakdasa, kerubilerin kanatları altına getirdiler. ⁷ Çünkü kerubiler kanatlarını sandığın yeri üzerine geriyorlardı, ve kerubiler sandığı ve onun sırtıklarını yukarıdan örtüyorlardı. ⁸ Ve sırtıklar o kadar uzundu ki, sırtıkların uçları iç odanın önündeki mukaddes yerden görünüyordular; fakat dışarıdan görünmüyorlardı; ve bugüne kadar oradadırlar. ⁹ İsrail oğulları Mısır diyarından çıktıkları zaman RABBİN onlarla ahdedtiği Horeb dağında sandığın içine Musanın koymuş olduğu iki taş levhadan başka içinde bir şey yoktu. ¹⁰ Ve vaki oldu ki, kâhinler mukaddes yerden çıkınca, bulut RABBİN evini doldurdu, ¹¹ ve buluttan ötürü kâhinler hizmet için duramadılar; çünkü RABBİN izzeti RABBİN evini doldurmuştu.

¹² O zaman Süleyman dedi: RAB koyu karanlıkta oturduğunu söylemiştir. ¹³ Oturmak için sana bir ev, ebediyen mesken tutacağın bir yer yaptım. ¹⁴ Ve kiral ardına dönüp bütün İsrail cemaatini mubarek kıldı; ve bütün İsrail cemaati ayakta duruyordu. ¹⁵ Ve dedi: İsrailin Allahı RAB mubarek olsun, o Allah ki, babam Davuda ağzı ile söylemiş: ¹⁶

Kavmım İsraili Mısırdan çıkardığım günden beri, ismim orada olsun diye bir ev yapmak için, bütün İsrail sıptlarından bir şehir seçmedim; fakat kavmım İsrail üzerinde olsun diye Davudu seçtim, demiş, ve elile yerine getirmiştir. ¹⁷ Ve İsrailin Allahı RABBİN ismine bir ev yapmak babam Davudun yüreğinde idi. ¹⁸ Fakat RAB babam Davuda dedi: Mademki ismime bir ev yapmağı yüreğine koydun, yüreğine koyduğuna iyi ettin; ¹⁹ fakat evi sen yapmıyacaksın; ancak sulbünden çıkacak oğlun, benim ismime evi o yapacaktır. ²⁰ Ve RAB söylediği sözünü tamam etmiştir; çünkü babam Davudun yerinde ben durmaktayım, ve RABBİN vadettiği gibi İsrail tahtında oturuyorum, ve İsrailin Allahı RABBİN ismine evi yaptım. ²¹ Ve orada sandık için yer yaptım, atalarımızı Mısır diyarından çıkardığı zaman RABBİN onlarla yaptığı ahit onun içindedir.

²² Ve Süleyman RABBİN mezbahı önünde, İsrailin bütün cemaati karşısında durup ellerini göke açtı; ²³ ve dedi: Ya RAB, İsrailin Allahı, ne yukarıda gökte ve ne aşağıda yerde senin gibi Allah yoktur; sen bütün yüreklerle önünde yürüyen kullarınla ahdi ve inayeti tutarsın; ²⁴ sen babam Davud kuluna vadettiğini tuttun; evet, ağzınla söyledin, ve bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin. ²⁵ Ve şimdi, ya RAB, İsrailin Allahı, babam

Davud kuluna: Sen önümde yürüdüğün gibi önümde yürümek için ancak çocukların yollarına dikkat ederlerse, İsrail tahtına oturmak için önümde bir adamın eksik olmayacaktır, diye söylediğini tut. ²⁶ Ve şimdi, ey İsrailin Allahı, niyaz ederim, babam Davud kuluna söylediğin söz doğru çıksın.

²⁷ Fakat gerçek Allah yerde sakin olur mu? İşte, gök ve göklerin gökü seni alamaz; nerede kaldı ki, benim bu yaptığım ev! ²⁸ Fakat ya RAB Allahım, bugün senin önünde bu kulunun ettiği feryadı ve duayı işitmek için bu kulunun duasına ve yalvarışına yönel; ²⁹ ta ki, bu kulunun bu yere doğru edeceği duayı işitmek için gözlerin bu eve: İsmim orada olacaktır, dediğin yere, gece gündüz açık olsun. ³⁰ Ve bu yere doğru dua ettikleri zaman, bu kulunun ve kavmin İsrailin yalvarışını işit; gökte, meskeninde işit; ve işitince bağışla.

³¹ Bir adam komşusuna karşı suç ederse, ve yemin etsin diye ona bir and yükletilirse, ve gelip bu evde, mezbahının önünde yemin ederse; ³² o zaman gökte işit ve yap, ve kötünün yolunu kendi başına getirmek için onu kötülüyerek, ve salihe salâhına göre vermek için onu haklı çıkararak kullarına hükmet.

³³ Kavmin İsrail sana karşı suç ettikleri için düşman önünde vurulduğu zaman, tekrar sana dönüp ismini ikrar ederlerse, ve bu evde sana dua ve feryat ederlerse; ³⁴ o zaman gökte işit, ve kavmin İsrailin suçunu bağışla, ve babalarına verdiğin diyara onları tekrar getir.

³⁵ Sana karşı suç ettikleri için gökler kapanıp yağmur olmazsa, ve bu yere doğru dua ederlerse, ve ismini ikrar ederlerse, ve onları alçalttığı zaman suçlarından dönerlerse;

³⁶ o zaman gökte işit, ve kullarının, ve kavmin İsrailin suçunu bağışla ki, yürüyecekleri iyi yolu onlara öğretesin; ve kavmina miras olarak verdiğin diyarına yağmur ver.

³⁷ Eğer memlekette kıtlık olursa, veba olursa, eğer sam yeli yahut küf, çekirge yahut tırtıl olursa; eğer şehirlerinin olduğu memlekette düşmanı onu kuşatırsa; hangi belâ, hangi hastalık olursa olsun; ³⁸ her hangi bir adam tarafından, bütün kavmin İsrail tarafından bir dua ve yalvarış olursa, herkes kendi yüreğinin derdini bilip bu eve doğru ellerini açarsa; ³⁹ o zaman gökte, meskeninde işit, ve bağışla, ve yap, ve yüreğini bildiğin her adama bütün yollarına göre ver (çünkü sen, bütün adam oğullarının yüreklerini ancak sen bilirsin); ⁴⁰ ta ki, atalarımıza verdiğin diyarda oturdukları bütün günlerce senden korksunlar.

⁴¹ Ve kavmin İsrailden olmıyan ecnebî de, senin ismin uğruna uzak memleketten gelince

⁴² (çünkü senin büyük ismin, ve kudretli elin, ve uzatılmış bazun hakkında işiteceklerdir); gelip bu eve doğru dua edince; ⁴³ gökte, meskeninde işit, ve ecnebînin sana feryat ettiği bütün şeylere göre yap, ta ki, kavmin İsrail gibi senden korkmak için, dünyanın bütün kavmları senin ismini bilsinler, ve yaptığım bu evin senin isminle çağırıldığını bilsinler.

⁴⁴ Eğer kavmin, onları göndereceğin bir yoldan düşmanına karşı cenge çıkarsa, ve RABBE, seçtiğin şehre, ve ismin için yaptığım eve doğru dua ederlerse; ⁴⁵ o zaman dualarını ve yalvarışlarını gökte işit, ve onların davasını gör.

⁴⁶ Eğer sana karşı suç ederlerse (çünkü suç etmiyen adam yoktur), ve onlara karşı öfkeli olursan, ve onları düşmanın eline verirken, ve onları sürgün edenler, uzak olsun yakın olsun, düşman memleketine onları sürerlerse; ⁴⁷ fakat sürgün edildikleri memlekette düşünüp tekrar dönerlerse, ve: Suç işledik, ve sapıklık ettik, kötülük ettik, diyerek kendilerini sürgün edenlerin memleketinde sana yalvarırlarsa; ⁴⁸ onları sürgün eden düşmanların memleketinde bütün yüreklerle ve bütün canları ile sana dönerlerse, ve onların atalarına verdiğin memleketlerine seçtiğin şehre, ve ismine yaptığım eve doğru sana dua ederlerse; ⁴⁹ o zaman gökte, meskeninde dualarını ve yalvarışlarını işit, ve onların davasını gör; ⁵⁰ ve sana karşı suç eden kavminin, ve sana karşı ettikleri bütün

günahlarını bağışla; ve onları sürgün edenlerin önünde sen onlara rahmet et ki, onlar da onlara acısınlar ⁵¹ (çünkü onlar demir ocağın içinden, Mısırdan çıkardığın senin kavmin ve kendi mirasındırlar); ⁵² ta ki, sana her feryat ettikleri zaman bu kulunun yalvarışını, ve kavmin İsrailin yalvarışını işitmek için gözlerin açık olsun. ⁵³ Çünkü atalarımızı Mısırdan çıkardığın zaman kulun Musa vasıtası ile söylediğin gibi, mirasın olmak için, sen onları dünyanın bütün kavmlarından ayırdın, ya Rab Yehova!

⁵⁴ Ve vaki oldu ki, Süleyman RABBE bütün bu duayı ve yalvarışı bitirince, RABBİN mezbahının önünden, elleri göke açık olarak dizleri üzerine çökmüş olduğu yerden kalktı. ⁵⁵ Ve ayakta durdu, ve bütün İsrail cemaatini yüksek sesle mubarek kılıp dedi: ⁵⁶ Vadettiği bütün şeylere göre, kavmi İsraille rahat vermiş olan RAB mubarek olsun. Kulu Musa vasıtası ile söylediği bütün iyi sözlerinden hiç bir söz boşa çıkmadı. ⁵⁷ Allahımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle beraber olsun; bizi bırakmasın ve terketmesin; ⁵⁸ ta ki, bütün kendi yollarında yürümek için, ve atalarımıza emrettiği emirlerini, ve kanunlarını, ve hükümlerini tutmak için yüreklerimizi kendisine meylettirsin. ⁵⁹ Ve RABBİN önünde yalvarışımın bu sözleri gece gündüz Allahımız RABBE yakın olsun, ta ki, bu kulunun, ve kavmi İsrailin davasını günü gününe görsün; ⁶⁰ ta ki, dünyanın bütün kavmları bilsinler, RAB, Allah olan odur; ondan başka yoktur. ⁶¹ Ve bugünde olduğu gibi onun kanunlarında yürümek için, ve emirlerini tutmak için yüreğiniz Allahımız RABDE bütün olsun.

⁶² Ve kıral, ve onunla beraber bütün İsrail RABBİN önünde kurbanlar kestiler. ⁶³ Ve Süleyman RABBE arzettiği selâmet takdimeleri kurbanı olarak yirmi iki bin öküz, ve yüz yirmi bin koyun arzetti. Böylece kıral ve bütün İsrail oğulları RABBİN evini tahsis ettiler.

⁶⁴ Aynı günde kıral RAB evinin önündeki avlunun ortasını takdis etti; çünkü yakılan takdimeyi ve ekmek takdimesini, ve selâmet takdimelerinin yağını orada arzetti, çünkü RABBİN önünde olan tunç mezbah yakılan takdimeyi ve ekmek takdimesini, ve selâmet takdimelerinin yağını almak için küçük geldi. ⁶⁵ Ve o vakitte Süleyman, büyük bir cemaat, Hamata girilecek yerden Mısır vadisine kadar olan bütün İsrail yanında olarak Allahımız RABBİN önünde yedi ve yedi gün, on dört gün bayram etti. ⁶⁶ Sekizinci gün kavmi gönderdi; ve kıralı mubarek kıldılar, ve RABBİN kulu Davuda ve kavmi İsraille gösterdiği bütün iyilikten dolayı sevinçle ve iyi yürekle çadırlarına döndüler.

BAP 9

VE vaki oldu ki, Süleyman RAB evinin, ve kıral evinin yapısını ve Süleymanın yapmak istediği bütün arzuladığı şeyleri bitirince, ² RAB Gibeonda Süleymana görüldüğü gibi, ikinci defa olarak kendisine görüldü. ³ Ve RAB ona dedi: Önümde yaptığın duanı ve yalvarışını işittim; ismimi ebediyen oraya koymak için yaptığın bu evi takdis ettim; ve gözlerim, ve yüreğim daima orada olacaktır. ⁴ Ve sen, bütün sana emrettiklerime göre yapmak için, baban Davudun yürüdüğü gibi önümde yürek bütünlüğü ile, ve doğrulukla yürürsen, ve hükümlerimi ve kanunlarımı tutarsan; ⁵ o zaman: İsrail tahtı üzerinde senden bir erkek eksik olmayacaktır, diye baban Davuda vadettiğim gibi İsrail üzerinde senin kırallığının tahtını ebediyen pekiştiririm. ⁶ Fakat siz veya çocuklarınız, ardımdan yürümekten dönerseniz, ve önünüze koyduğum emirlerimi ve kanunlarımı tutmaz, fakat gidip başka ilâhlara kulluk ederseniz, ve onlara tapınırsanız; ⁷ o zaman İsraili kendilerine verdiğim diyardan söküp atacağım, ve ismime takdis ettiğim bu evi önümden atacağım; ve İsrail bütün kavmlar arasında mesel ve eğlence olacak. ⁸ Ve bu ev bu kadar yüksek olduğu halde, yanından geçen herkes şaşacak, ve ıslık çalıp diyecekler: RAB bu diyara ve bu eve niçin böyle etti? ⁹ Ve diyecekler: Çünkü atalarını Mısır diyarından çıkarmış olan Allahları RABBİ bıraktılar, ve başka ilâhlara yapıştılar, ve onlara tapındılar, ve

onlara kulluk ettiler; bundan dolayı RAB bütün bu kötülüğü üzerlerine getirdi.

¹⁰ Ve vaki oldu ki, Süleyman iki evi, RAB evini, ve kiral evini yirmi yılda yaptıktan sonra

¹¹ (ve Sur kıralı Hiram Süleymanın bütün dileğine göre erz ağacı, ve servi ağacı, ve altın tedarik etmişti), o zaman kiral Süleyman Hiram Galile diyarında yirmi şehir verdi. ¹² Ve Hiram Süleymanın kendisine verdiği şehirleri görmek için Surdan çıktı; ve onlar hoşuna gitmedi. ¹³ Ve dedi: Kardeşim, bana verdiğin bu şehirler nedir? Ve onlara bugüne kadar Kabul diyarı denildi. ¹⁴ Ve Hiram kırala yüz yirmi talant* altın gönderdi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

¹⁵ Ve kiral Süleymanın angaryacılar toplamasının sebebi RAB evini, ve kendi evini, ve Milloyu, ve Yeruslaimin duvarını, ve Hatsoru, ve Megiddoyu, ve Gezeri yapmaktı. ¹⁶

Mısır kıralı Firavun çıkmış, ve Gezeri alıp ateşe vermişti, ve şehirde oturan Kenanlıları vurmuştu, ve kızına, Süleymanın karısına, ağırlık olarak onu vermişti. ¹⁷ Ve Süleyman Gezeri, ve aşağıki Beyt-horonu, ¹⁸ ve Baalatı, ve memlekette çölde olan Tamarı, ¹⁹ ve Süleymanın bütün ambar şehirlerini, ve kendi cenk arabaları için şehirleri, ve atlıları için şehirleri, ve Yeruslaimde ve Libnanda, ve ülkesinin bütün diyarında, zevki için Süleymanın yapmağı arzuladığı şeyleri yaptı. ²⁰ İsrail oğullarından olmıyan Amorîlerden, Hittîlerden, Perizzîlerden, Hivîlerden, ve Yebusîlerden artakalan bütün kavma gelince, ²¹ onlardan sonra memlekette kalan, İsrail oğullarının büsbütün yok edemedikleri çocuklarından, bugün de olduğu gibi, Süleyman angaryacı kullar topladı. ²² Fakat Süleyman İsrail oğullarından kul etmedi; ancak bunlar cenk adamları ve hizmetçileri, ve reisleri, ve araba cenkçileri, ve arabalarının ve atlılarının başbuğları idiler.

²³ Ve Süleymanın işi başında olan reisler bunlardı; beş yüz elli kişi olup işte çalışan kavmin üzerine nezaret ederlerdi.

²⁴ Fakat Firavunun kızı Davud şehriden onun için Süleymanın yaptığı evine çıktı; o zaman Milloyu yaptı.

²⁵ Ve Süleyman RABBE yaptığı mezbahın üstünde yılda üç kere yakılan takdimeler, ve selâmet takdimeleri arzederdi; bunlarla beraber RABBİN önünde olan mezbahın üstünde buhur yakardı. Ve evi bitirdi.

²⁶ Ve kiral Süleyman Edom diyarında, Kızıl Denizin kıyısında Elotun yanında olan Etsyon-geberde gemiler yaptı. ²⁷ Ve Hiram kendi kullarını, denizi bilen gemicileri, Süleymanın kulları ile beraber gemilerde gönderdi. ²⁸ Ve Ofire varıp oradan dört yüz yirmi talant altın aldılar, ve onu kiral Süleymana getirdiler.

BAP 10

VE Şeba kıralıçası RABBİN isminden ötürü Süleymanın şöhretini işitince, onu bilmecelele denemeğe geldi. ² Ve çok büyük alayla, baharat, ve pek çok altın, ve değerli taşlar yüklü develerle Yeruslaim'e geldi; ve Süleymanın yanına geldi, ve yüreğinde olan bütün şeyler hakkında onunla konuştu. ³ Ve onun bütün sorgularına Süleyman cevap verdi; kiral için kadına cevap vermediği gizli bir şey yoktu. ⁴ Ve Süleymanın bütün hikmetini, ve yaptığı evi, ⁵ ve sofrasının yemeğini, ve kullarının oturuşunu, ve hizmetçilerinin duruşunu, ve onların esvaplarını, ve sakilerini, ve RABBİN evine çıktığı merdiveni* Şeba kıralıçası gördüğü zaman artık kendisinde can kalmadı. ⁶ Ve kırala dedi: Senin işlerin için, ve hikmetin için memleketimde işitmiş olduğum söz doğru imiş. ⁷ Ve gelip gözlerim onu görünciye kadar o sözlere inanmamıştım; ve işte, bana yarısı bile bildirilmemiş; senin hikmetin ve mutlu halin kulağıma gelen haberden üstündür. ⁸ Adamların ne mutlu, bu kulların ne mutlu, daima senin önünde duruyorlar, ve hikmetini işitiyorlar. ⁹ Seni İsrail tahtı üzerine koymak için senden razı olan Allahın RAB mubarek olsun; RAB İsraili ebediyen sevdiği için hak ve doğruluk yapasın diye seni kiral etti. ¹⁰ Ve

kırala yüz yirmi talant altın, ve pek çok baharat, ve değerli taşlar verdi; Şeba kraliçasının kiral Süleymana verdiği baharatın çokluğuna göre bir daha baharat gelmedi.

*Yahut, *arzettiği yakılan takdimesini*.

¹¹ Ve Ofirden altın getiren Hiramın gemileri de, Ofirden pek çok sandal ağaçları ve değerli taşlar getirdiler. ¹² Ve kiral sandal ağaçlarından RAB evi için, ve kiral evi için direkler, ve musikacılar için çenkler ve santurlar yaptı; bugüne kadar böyle sandal ağaçları gelmedi ve görülmedi.

¹³ Ve kiral Süleyman Şeba kraliçasına kiral Süleymanın cömertliğine göre verdikten başka, onu bütün dileğini, her istediğini kendisine verdi. Ve kraliça kulları ile beraber dönüp memleketine gitti.

¹⁴ Ve bir yılda Süleymana gelen altının tartısı, ¹⁵ alış veriş eden adamlardan, ve tüccarın ticaretinden ve bütün Arab ili kırallarından, ve memleketin valilerinden gelenden başka altı yüz altmış altı talant altındı. ¹⁶ Ve kiral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı: bir büyük kalkana altı yüz şekel altın gitti. ¹⁷ Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı; bir kalkana üç mına* altın gitti; ve kiral bunları Libnan ormanı evine koydu. ¹⁸ Ve kiral Fil dışından büyük bir taht yaptı, ve onu saf altınla kapladı. ¹⁹ Tahtın altı basamağı vardı, ve arka taraftan tahtın başı yuvarlandı; ve oturulacak yerde iki taraftan kollar vardı, ve kolların yanında iki aslan duruyordu. ²⁰ Ve altı basamak üzerinde iki tarafta on iki aslan duruyorlardı; hiç bir ülkede böyle şey yapılmamıştır. ²¹ Ve kiral Süleymanın içme kapları hep altından, ve Libnan ormanı evinin bütün kapları halis altındandı; gümüşten yoktu; Süleymanın günlerinde gümüş bir şeyden sayılmazdı. ²² Çünkü Hiramın gemileriyle beraber kıralın denizde Tarşış gemileri vardı; Tarşış gemileri üç yılda bir kere altın, ve gümüş, fil dişi, ve maymunlar, ve tavus kuşları ile yüklü olarak gelirlerdi.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²³ Ve kiral Süleyman zenginlikçe ve hikmetçe dünyanın bütün kırallarından daha büyüktü. ²⁴ Ve Süleymanın yüreğine Allahın koymuş olduğu hikmeti işitmek için bütün dünya onun yüzünü arardı. ²⁵ Ve onlardan her biri yıldan yıla, hediyeleri olarak, gümüş kaplar ve altın kaplar, ve esvaplar, ve silâhlar, ve baharat, ve atlar, ve katırlar getirirlerdi.

²⁶ Ve Süleyman cenk arabaları ile atlılar topladı; ve bin dört yüz arabası, ve on iki bin atlısı vardı; onları araba şehirlerine, ve kıralın yanında Yerusâlime koydu. ²⁷ Ve kiral gümüşü Yerusâlimde taş mertebesine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Şefeladaki* cemiz ağaçları gibi etti. ²⁸ Ve Süleymanın atları Mısırdan getirilirdi; ve kıralın tüccar takımı onları sürü ile bir bedele alırlardı. ²⁹ Ve bir cenk arabası altı yüz şekel gümüşe, ve bir at yüz elli şekele Mısırdan çıkıp gelirdi; bütün Hittî kıralları için, ve Suriye kıralları için de böylece onların elile getirilirdi.

*Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

BAP 11

VE kiral Süleyman Firavunun kızı ile beraber Moabîler, Ammonîler, Edomîler, Saydalılar, ve Hittîlerden çok ecnebî kadınlar sevdi. ² RABBİN İsrail oğullarına: Onların arasına gitmiyeceksiniz, ve onlar da sizin aranıza gelmiyecekler; çünkü mutlaka yüreğinizi kendi ilâhlarının ardınca saptıracaklardır, diye söylemiş olduğu milletlerden idiler; Süleyman onlara sevgi ile yapıştı. ³ Ve onun yedi yüz karısı kiral kızı olup, üç yüz de cariyesi vardı; ve karıları onun yüreğini saptırdılar. ⁴ Ve vaki oldu ki, Süleymanın ihtiyarlığı zamanında karıları onun yüreğini başka ilâhların ardınca saptırdılar; ve babası Davudun yüreği Allahı RAB ile bütün olduğu gibi onun yüreği bütün değildi. ⁵ Ve Süleyman Saydalıların ilâhesi Astartinin ardınca, ve Ammonîlerin mekruh şeyi Milkomun ardınca gitti. ⁶ Ve

Süleyman RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve tamamen RABBİN ardınca yürüyen babası Davud gibi yürümedi. ⁷ O zaman Süleyman Yeruşalimin önünde olan dağında, Moabın mekruh şeyi Kemoş için, ve Ammon oğullarının mekruh şeyi Molek için bir yüksek yer yaptı. ⁸ Ve kendi ilâhlarına buhur yakan ve kurbanlar kesen bütün ecnebi karıları için böyle yaptı.

⁹ Ve RAB Süleymana karşı öfkeleni, çünkü ona iki kere görünen, ¹⁰ ve: Başka ilâhların ardınca gitme, diye bunun için ona emretmiş olan İsrailin Allahı RABDEN yüreği saptı, ve RABBİN emrettiği şeyi tutmadı. ¹¹ Ve RAB Süleymana dedi: Mademki bu şey senin tarafından oldu, ve sana emrettiğim ahdimi ve kanunlarımı tutmadın, mutlaka kırallığı senin elinden çekip alacağım, ve onu senin kuluna vereceğim. ¹² Ancak baban Davudun hatırı için bunu senin günlerinde yapmıyacağım; onu senin oğlunun elinden çekip alacağım. ¹³ Ancak bütün kırallığı çekip almıyacağım; fakat kulum Davudun hatırı için ve seçmiş olduğum Yeruşalimden ötürü bir sıptı senin oğluna vereceğim.

¹⁴ Ve RAB Süleymana karşı Edomî Hadadı düşman kaldırdı; o Edomda kiral zürriyetindendi. ¹⁵ Ve Davud Edomda iken, ve ordu başbuğu Yoab öldürülmüş olanları gömmek için çıktığı ve Edomda her erkeği vurduğu zaman ¹⁶ (çünkü Yoab Edomda olan her erkeği kırıncıya kadar bütün İsraille beraber altı ay orada kalmıştı); ¹⁷ vaki oldu ki, Hadad, ve babasının kullarından bazı Edomîler kendisile beraber olmak üzre, Mısıra gitmek için kaçtı, ve Hadad küçük bir çocuktı. ¹⁸ Ve Midyandan kalktılar, ve Parana geldiler; ve kendilerile beraber Parandan adamlar aldılar, ve Mısıra, Mısır kiralı Firavuna geldiler, ve o Hadada bir ev verdi, ve ona ekmek emretti, ve ona toprak verdi. ¹⁹ Ve Hadad Firavunun gözünde çok lûtf buldu, ve ona kendi karısının kızkardeşini, kraliçe Tahpenesin kızkardeşini, karı olarak verdi. ²⁰ Ve Tahpenesin kızkardeşi ona oğlu Genubatı doğurdu, Tahpenes Firavunun evinde onu sütten kesti; ve Genubat Firavunun evinde Firavunun oğulları arasında idi. ²¹ Ve Hadad Mısırdaki işitti ki, Davud ataları ile uyumuş, ve ordu başbuğu Yoab ölmüştü; ve Hadad Firavuna dedi: Beni gönder de memleketime gideyim. ²² Ve Firavun ona dedi: Fakat benim yanımda ne eksiğin var ki, işte, memleketine gitmek istiyorsun? Ve dedi: Hiç bir şeyim; ancak beni mutlaka gönder. ²³ Ve efendisi Tsoba kiralı Hadadezerden kaçmış olan Elyadanın oğlu Rezonu da Allah Süleymana karşı bir düşman olarak kaldırdı. ²⁴ Ve Davud Tsobalıları vurduğu zaman yanına adamlar topladı, ve bir çete reisi oldu; ve Şama gittiler, ve orada oturdular, ve Şamda kırallık ettiler. ²⁵ Ve Hadadın yaptığı kötülükten başka, Süleymanın bütün günlerinde bu da İsraille düşman oldu; ve İsrailden nefret etti, ve Suriye üzerine kırallık etti.

²⁶ Ve Süleymanın kullarından biri, Tseredalı bir Efraimî, Nebatın oğlu Yeroboam (ve anasının adı Tserua idi, dul bir kadındı), o da elini kırالا karşı kaldırdı. ²⁷ Ve elini kırالا karşı kaldırmamasının sebebi şu idi: Süleyman Milloyu yaptı, ve babası Davudun şehrinde kalan gediği kapadı. ²⁸ Ve bu Yeroboam kişi cesur bir yiğitti; ve Süleyman genç adamın becerikli olduğunu gördü, ve Yusuf evinin bütün ağır işleri üzerine onu koydu. ²⁹ Ve o vakitte vaki oldu ki, Yeroboam Yeruşalimden çıktığı zaman Şilolu peygamber Ahiya onu yolda buldu; ve Ahiya yeni esvap giymişti; ve onların ikisi kırdı yalnızdılar. ³⁰ Ve Ahiya üzerinde olan yeni esvabı tuttu, ve onu yırtıp on iki parça etti. ³¹ Ve Yeroboama dedi: Kendine on parça al; çünkü İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşte, ben Süleymanın elinden kırallığı çekip alacağım, ve on sıptı sana vereceğim ³² (fakat kulum Davudun hatırı için, ve İsrailin bütün sıptlarından seçmiş olduğum Yeruşalim şehrinde ötürü bir sıpt onun olacak); ³³ çünkü beni bıraktılar, ve Saydalıların ilâhesi Astartiye, Moab ilâhı Kemoşa, ve Ammon oğullarının ilâhı Milkoma tapındılar; ve onun babası Davud gibi gözümde doğru

olanı yapmak, ve kanunlarımı ve hükümlerimi tutmak için benim yollarımda yürümediler. ³⁴ Ve bütün kiralılığı onun elinden almıyacağım; fakat emirlerimi ve kanunlarımı tutan seçtiğim kulum Davudun hatırı için, onu hayatının bütün günlerinde hükümdar edeceğim; ³⁵ fakat kiralılığı oğlunun elinden alacağım, ve onu sana vereceğim, on sıptı. ³⁶ Ve onun oğluna bir sıpt vereceğim ki, benim önümde, Yerusolimde, ismimi oraya koymak için kendime seçmiş olduğum şehirde kulum Davud için daima bir çerağ olsun. ³⁷ Ve seni alacağım, ve canının istediği her şeye göre kiralılık edeceksin, ve İsrail üzerine kiral olacak. ³⁸ Ve vaki olacak ki, kulum Davudun yaptığı gibi kanunlarımı ve emirlerimi tutmak için sana emrettiğim her şeyi dinlersen, ve benim yollarımda yürürsen, ve gözümde doğru olanı yaparsan, seninle beraber olacağım, ve Davud için yaptığım gibi senin için de sağlam bir ev kuracağım, ve İsraili sana vereceğim. ³⁹ Ve bundan dolayı Davudun zürriyetini alçaltacağım, fakat bütün günler değil. ⁴⁰ Ve Süleyman Yeroboamı öldürmeğe çalıştı; fakat Yeroboam kalktı, ve Mısır'a, Mısır kiralı Şişakın yanına kaçtı, ve Süleymanın ölümüne kadar Mısırdaki kaldı.

⁴¹ Ve Süleymanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve hikmeti, Süleymanın işleri kitabında yazılı değil midir? ⁴² Ve Süleymanın Yerusolimde bütün İsrail üzerinde kiralılık ettiği günler kırk yıldır. ⁴³ Ve Süleyman ataları ile uyudu, ve babası Davudun şehrinde gömüldü; ve yerine oğlu Rehoboam kiral oldu.

BAP 12

VE Rehoboam Şekeme gitti; çünkü bütün İsrail onu kiral yapmak için Şekeme gelmişti. ² Ve vaki oldu ki, Nebatın oğlu Yeroboam işitince (çünkü kendisi henüz Mısırdaki idi, oraya kiral Süleymanın yüzünden kaçmıştı, ve Yeroboam Mısırdaki oturuyordu, ³ ve gönderip onu çağırdılar), Yeroboam ve İsrailin bütün cemaati geldiler, ve Rehoboama söyliyip dediler: ⁴ Baban boyunduruğumuzu çetin kıldı; babanın çetin hizmetini, ve üzerimize koyduğu ağır boyunduruğunu şimdi sen hafiflet, ve sana kulluk ederiz. ⁵ Ve onlara dedi: Şimdilik gidin de üç gün sonra yanıma gelin. Ve kavm gitti.

⁶ Ve sağlığında babası Süleymanın önünde duran kocamış adamlarla kiral Rehoboam danışıp dedi: Bu kavma cevap vermek için siz ne öğüt verirsiniz? ⁷ Ve ona söyliyip dediler: Eğer bugün sen bu kavma kul olursan, ve onlara kulluk edersen, ve onlara cevap verirsen, ve onlara iyi sözler söylersen, daima sana kul olacaklardır. ⁸ Fakat kocamış adamların verdikleri öğüdü bıraktı, ve kendisile beraber büyümüş olup önünde durmakta olan genç adamlarla danıştı. ⁹ Ve onlara dedi: Siz ne öğüt verirsiniz? ve: Babanın üzerimize koymuş olduğu boyunduruğu hafiflet, diye bana söyliyip bu kavma ne cevap verelim? ¹⁰ Ve kendisile beraber büyümüş olan genç adamlar ona söyliyip dediler: Baban boyunduruğumuzu ağır etti, fakat sen onu bize hafiflet, diye sana söyliyip o kavma şöyle diyeceksin: Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır. ¹¹ Ve şimdi, babam üzerinize ağır boyunduruk yükletti ise, ben boyunduruğunuzun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti, fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim; onlara böyle diyeceksin.

¹² Ve: Üçüncü günde yine yanıma gelin, diye kiralın söylemiş olduğu gibi Yeroboamla bütün kavm üçüncü günde Rehoboama geldiler. ¹³ Ve kiral kavma sert cevap verdi, ve kocamış adamların kendisine verdikleri öğüdü bıraktı, ¹⁴ ve genç adamların öğüdüne göre onlara söyliyip dedi: Babam boyunduruğunuzu ağır etti, fakat ben boyunduruğunuzun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti, fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim. ¹⁵ Ve kiral kavmı dinlemedi; çünkü Şilolu Ahiya vasıtası ile Nebatın oğlu Yeroboama RABBİN söylediği sözü pekiştirsin diye bu çevrilme RAB tarafından oldu.

¹⁶ Ve bütün İsrail kiralın kendilerini dinlemediğini görünce kavm kiralı cevap verip dedi: Davudda ne payımız var? ve Yessenin oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, çadırlarınıza! ey Davud, şimdi kendi evine bak. Ve İsrail çadırlarına gitti. ¹⁷ Fakat Yahuda şehirlerinde oturan İsrail oğullarına gelince, Rehoboam onların üzerine kiralık etti. ¹⁸ Ve kiral Rehoboam angaryacılar üzerine olan Adoramı gönderdi; ve bütün İsrail onu taşlarla taşladılar, ve öldü. Ve kiral Rehoboam Yerusulime kaçmak için hemen kendi cenk arabasına atladı. ¹⁹ Ve İsrail bugüne kadar Davud evine karşı âsi oldu. ²⁰ Ve vaki oldu ki, Yeroboamın dönmüş olduğunu bütün İsrail işitince, gönderip onu cemaate çağırıldılar, ve bütün İsrail üzerine onu kiral ettiler; yalnız Yahuda sıptından başka Davud evinin ardınca giden yoktu.

²¹ Ve Rehoboam Yerusulime geldi; ve bütün Yahuda evini, ve Benyamin sıptını, yüz seksen bin seçme adamı, cenk adamlarını, İsrail evine karşı cenketmek, ve kiralığı Süleymanın oğlu Rehoboama döndürmek için topladı. ²² Fakat Allah adamı Şemayaya Allahın şu sözü geldi: ²³ Süleymanın oğlu Yahuda kiralı Rehoboama, ve bütün Yahuda ve Benyamin evine, ve kavmin artakalanlarına söyleyip de: ²⁴ RAB şöyle diyor: Çıkmıyacaksınız, ve kardeşleriniz İsrail oğullarına karşı cenketmiyeceksiniz; dönün, herkes kendi evine! çünkü bu şey benden oldu. Ve RABBİN sözünü dinlediler, ve RABBİN sözüne göre dönüp yollarına gittiler.

²⁵ Ve Yeroboam Efraim dağılığında Şekemi yaptı, ve orada oturdu; ve oradan çıktı, ve Penueli yaptı. ²⁶ Ve Yeroboam yüreğinde dedi: Şimdi kiralık Davud evine dönecek; ²⁷ eğer bu kavm RABBİN evinde, Yerusulimde, kurbanlar kesmek için çıkarsa, o zaman bu kavmin yüreği efendilerine, Yahuda kiralı Rehoboama dönecektir; ve beni öldürecekler, ve Yahuda kiralı Rehoboama dönecekler. ²⁸ Ve kiral danıştı, ve iki altın buzağı yapıp kavma dedi: Yerusulime çıkmak sizin için fazladır; ey İsrail, işte seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların! ²⁹ Ve birini Beyt-ele yerleştirdi, ve obirini Dana koydu. ³⁰ Ve bu iş günah oldu; ve birinin önünde tapınmak için kavm Dana kadar giderlerdi. ³¹ Ve yüksek yer evleri yaptı, ve Levi oğullarından olmıyan kavmin her ucundan kâhinler yaptı. ³² Ve Yeroboam sekizinci ayda, ayın on beşinci gününde Yahudada yapılan bayram gibi bir bayram yaptı; ve mezbaha çıktı; yaptığı buzağılara kurban kesmek için Beyt-elde böyle yaptı; ve yaptığı yüksek yerler kâhinlerini Beyt-elde durdurdu. ³³ Ve kendi yüreğinden uydurduğu sekizinci ayda, ayın on beşinci gününde Beyt-elde yaptığı mezbaha çıktı; ve İsrail oğulları için bir bayram yaptı, ve buhur yakmak için mezbaha çıktı.

BAP 13

VE Yeroboam buhur yakmak için mezbahın yanında durmakta iken, işte, bir Allah adamı RABBİN sözü ile Yahudadan Beyt-ele geldi. ² Ve RABBİN sözü ile mezbaha nida edip dedi: Mezbah, ey mezbah, RAB şöyle diyor: İşte, Davudun evine bir oğul doğacak, onun adı Yoşiya olacak; ve senin üzerinde buhur yakan yüksek yer kâhinlerini senin üzerinde kurban edecek, ve senin üzerinde insan kemikleri yakacaklar. ³ Ve aynı günde bir alâmet verip dedi: RABBİN söylediği alâmet şudur: İşte, mezbah yarılacak, ve üzerinde olan kül dökülecek. ⁴ Ve vaki oldu ki, Allah adamının Beyt-elde mezbaha nida ettiği sözünü kiral işitince, Yeroboam mezbahın üzerinden elini uzattı, ve: Onu tutun, dedi. Ve ona karşı uzattığı eli kurudu, ve onu kendisine döndüremedi. ⁵ Ve Allah adamının RABBİN sözü ile vermiş olduğu alâmete göre mezbah da yarılıp kül mezbahtan döküldü. ⁶ Ve kiral cevap verip Allah adamına dedi: Rica ederim, Allahın RABBE yalvar, ve benim için dua et ki, elim eski haline dönsün. Ve Allah adamı RABBE yalvardı, ve kiralın eli eski haline döndü, ve evelki gibi oldu. ⁷ Ve kiral Allah adamına söyledi: Benimle beraber eve gel ve dinlen, ve sana hediye vereyim. ⁸ Ve Allah adamı kiralı dedi: Evinin yarısını bile versen

seninle gitmem, ve bu yerde ekmek yemem ve su içmem; ⁹ çünkü RABBİN sözü ile bana: Ekmek yemiyeceksin, ve su içmiyeceksin, ve gittiğin yoldan dönmiyeceksin, diye böyle emrolundu. ¹⁰ Ve başka yoldan gitti, ve Beyt-ele gelmiş olduğu yoldan dönmedi.

¹¹ Ve Beyt-elde kocamış bir peygamber oturuyordu; ve oğulları geldiler, ve Allah adamının o gün Beyt-elde yaptığı her işi ona anlattılar; ve kırala söylediği sözleri de babalarına anlattılar. ¹² Ve babaları onlara dedi: Hangi yoldan gitti? ve oğulları Yahudadan gelen Allah adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi. ¹³ Ve oğullarına dedi: Benim için eşeğe palan vurun. Onun için eşeğe palan vurdular; ve üzerine bindi. ¹⁴ Ve Allah adamının ardından gitti, ve onu meşe ağacı altında oturmakta buldu; ve ona dedi: Yahudadan gelen Allah adamı sen misin? Ve: Benim, dedi. ¹⁵ Ve ona dedi: Benimle beraber eve gel, ve ekmek ye. ¹⁶ Ve dedi: Seninle dönemem, ve evine gelemem; bu yerde seninle ekmek yemem ve su içmem; ¹⁷ çünkü RABBİN sözü ile bana denildi: Orada ekmek yemiyeceksin, ve su içmiyeceksin, ve gitmek için geldiğin yoldan dönmiyeceksin. ¹⁸ Ve ona dedi: Ben de senin gibi bir peygamberim; ve bir melek RABBİN sözü ile söyliyip bana dedi: Onu çevir, seninle beraber kendi evine getir, ve ekmek yesin, ve su içsin. Fakat ona yalan söyledi. ¹⁹ Ve onunla döndü, ve onun evinde ekmek yedi, ve su içti.

²⁰ Ve vaki oldu ki, onlar sofrada otururken, kendisini geri getiren peygambere RABBİN sözü geldi; ²¹ ve o Yahudadan gelen Allah adamına çağırıp dedi: RAB şöyle diyor: Mademki RABBİN sözüne karşı geldin, ve Allahın RABBİN sana ettiği emri tutmadın, ²² ve geri geldin, ve sana: Ekmek yeme, ve su içme, dediği yerde ekmek yedin ve su içtin; cesedin atalarının kabrine girmiyecektir. ²³ Ve vaki oldu ki, ekmek yedikten sonra, ve su içtikten sonra onun için, geri getirdiği peygamber için, eşeğe palan vurdu. ²⁴ Ve o gitti, ve yolda bir aslan onu buldu, ve onu öldürdü; ve onun cesedi yolda serilmiş kalmıştı, ve eşek onun yanında duruyordu; aslan da cesedin yanında duruyordu. ²⁵ Ve işte, adamlar geçtiler, ve yola serilmiş olan cesedi, ve cesedin yanında durmakta olan aslanı gördüler; ve geldiler ve kocamış peygamberin oturduğu şehirde söylediler.

²⁶ Ve onu yoldan geri çeviren peygamber bunu işittiği zaman dedi: O, RABBİN sözüne karşı gelen Allah adamıdır; RAB da onu aslana verdi, ve aslan onu parçaladı, ve RABBİN ona söylemiş olduğu söze göre onu öldürdü. ²⁷ Ve oğullarına söyliyip dedi: Benim için eşeğe palan vurun; ve palan vurdular. ²⁸ Ve gitti, ve onun yola serilmiş cesedini, ve cesedin yanında durmakta olan eşeği ve aslanı buldu; aslan cesedi yememiş ve eşeği parçalamamıştı. ²⁹ Ve peygamber Allah adamının cesedini kaldırdı, ve eşek üzerine koyup onu geri getirdi; ve dövünmek ve onu gömmek için kocamış peygamberin şehrine geldi. ³⁰ Ve onun cesedini kendi kabrine koydu; ve: Vah, kardeşim! diye onun için dövündüler. ³¹ Ve vaki oldu ki, onu gömdükten sonra oğullarına söyliyip dedi: Ben ölünce Allah adamının gömüldüğü kabre beni gömün; kemiklerimi onun kemikleri yanına koyun. ³² Çünkü Beyt-elde olan mezbaha karşı, ve Samiriye şehirlerinde olan bütün yüksek yer evlerine karşı RABBİN sözü ile nida etmiş olduğu söz mutlaka olacaktır.

³³ Bu işten sonra Yeroboam kötü yolundan dönmedi, yine yüksek yerlere kavmin her ucundan kâhinler yaptı, yüksek yerlerin kâhinleri olsunlar diye her istiyeni tahsis etti. ³⁴ Ve Yeroboam evini toprağın yüzünden söküp atmak ve helâk etmek için bu iş ona bir günah oldu.

BAP 14

O vakit Yeroboam oğlu Abiya hasta düştü. ² Ve Yeroboam karısına dedi: Haydi kalk, ve kılığını değiştir, ve bilmesinler ki, sen Yeroboamın karısısın; ve Şiloya git; işte,

peygamber Ahiya oradadır, bu kavmin üzerine kiral olacağıma dair benim için söylemiş olan odur. ³ Ve eline on ekmek, ve kurabiyeler, ve bir tulum bal al, ve ona git; çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir. ⁴ Ve Yeroboamın karısı böyle yaptı, ve kalkıp Şiloya gitti, ve Ahiyanın evine geldi. Ve Ahiya göremiyordu; çünkü kocamış olduğu için gözleri donmuştu. ⁵ Ve RAB Ahiyaya dedi: İşte, Yeroboamın karısı oğlu için senden sormağa geliyor; çünkü o hastadır; ona şöyle diyeceksin; ve vaki olacak ki, içeri girdiği zaman kendini başka bir kadın gösterecektir.

⁶ Ve vaki oldu ki, kadın kapıdan girince, Ahiya onun ayak seslerini işittiği zaman dedi: Yeroboamın karısı, içeri gel; niçin kendini bir başkası imiş gibi gösteriyorsun? ve ben sana ağır haberle gönderildim. ⁷ Git, Yeroboama söyle: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Mademki seni kavmin arasından yükselttiğim, ve kavmim İsrail üzerine seni hükümdar ettiğim, ⁸ ve kiralığı Davud evinden çekip aldığı, ve onu sana verdiğim halde, sen, emirlerimi tutmuş olan, ve ancak gözümde doğru olanı yapmak için bütün yüreğile benim ardımca yürüyen kulum Davud gibi olmadın, ⁹ ve senden evel olanların hepsinden ziyade kötülük ettin, ve beni öfkelenmek için gidip kendine başka ilâhlar ve dökme putlar yaptın, ve beni arkana attın; ¹⁰ bunun için, işte, ben Yeroboam evi üzerine belâ getireceğim, ve İsrilde gerek hür olsun gerek kul olsun Yeroboamdan her erkeği kesip atacağım, ve Yeroboam evini gübre süpürdükleri gibi hepsi tükeninceye kadar büsbütün süpüreceğim. ¹¹ Yeroboamdan şehirde öleni köpekler yiyecekler; ve kırdada öleni gök kuşları yiyecekler; çünkü RAB söyledi. ¹² Ve sen kalk, kendi evine git; şehre ayak bastığın zaman çocuk ölecektir. ¹³ Ve bütün İsrail onun için dövünecekler ve onu gömecekler; çünkü Yeroboamdan kabre girecek yalnız odur, çünkü İsrailin Allahı RABBE karşı Yeroboam evinde kendisinde iyi bir şey bulunuyor. ¹⁴ Ve RAB kendisi için İsrail üzerine bir kiral koyacak, o da Yeroboam evini o gün kesip atacak; ne diyorum? hattâ şimdi. ¹⁵ Ve RAB İsraili suda sallanan bir kamış gibi vuracak; ve atalarına vermiş olduğu bu iyi topraktan İsraili sökecek, ve onları Irmağın öte tarafına dağıtacak, çünkü Aşerlerini yaparak RABBİ öfkelenirdiler. ¹⁶ Ve Yeroboamın işlediği ve İsraille işlettirdiği suçları yüzünden RAB İsraili bırakacaktır.

¹⁷ Ve Yeroboamın karısı kalkıp gitti, ve Tirtsaya geldi; ve evin eşiğine vardığı zaman çocuk öldü. ¹⁸ Ve kulu peygamber Ahiya vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu sözüne göre bütün İsrail onu gömdüler, ve onun için dövündüler.

¹⁹ Ve Yeroboamın işlerinin geri kalanı, nasıl cenkettiği, ve nasıl kiralılık ettiği, işte, bunlar İsrail kiralılarının Tarihler kitabında yazılıdır. ²⁰ Ve Yeroboamın kiralılık ettiği günler yirmi iki yıldır; ve ataları ile uyudu, ve yerine oğlu Nadab kiral oldu.

²¹ Ve Süleymanın oğlu Rehoboam Yahudada kiralılık etti. Rehoboam kiral olduğu zaman kırk bir yaşında idi, ve RABBİN kendi ismini koymak için İsrailin bütün sıptlarından seçtiği şehirde, Yerusolimde, on yedi yıl kiralılık etti; ve anasının adı Ammonî Naama idi.

²² Ve Yahuda RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve işledikleri suçlarla atalarının yapmış oldukları her şeyden ziyade onu kıskandırdılar. ²³ Ve onlar da her yüksek tepe üzerinde, ve her yeşil ağaç altında, kendileri için yüksek yerler, ve dikili taşlar, ve Aşerler yaptılar;

²⁴ ve diyarda fuhşa vakfedilmiş erkekler de vardı; İsrail oğulları önünden RABBİN kovduğu milletlerin bütün mekruh şeylerine göre yaptılar.

²⁵ Ve vaki oldu ki, kiral Rehoboamın beşinci yılında, Mısır kiralı Şişak Yerusolime karşı çıktı; ²⁶ ve RAB evinin hazinelerini, ve kral evinin hazinelerini aldı; ve her şeyi aldı; ve Süleymanın yapmış olduğu bütün altın kalkanları aldı. ²⁷ Ve kiral Rehoboam onların yerine tunç kalkanlar yaptı, ve kiral evinin kapısını bekliyen muhafız asker reislerinin eline teslim etti. ²⁸ Ve vaki oldu ki, kiral RABBİN evine girdikçe muhafızlar onları

taşırlardı, ve onları muhafızlar odasına geri getirirlerdi.

²⁹ Ve Rehoboamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, onlar Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ³⁰ Ve Rehoboamla Yeroboam arasında bütün günler cenk vardı. ³¹ Ve Rehoboam ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde ataları yanına gömüldü; ve anasının adı Ammonî Naama idi. Ve yerine oğlu Abiyam kiral oldu.

BAP 15

VE Nebatın oğlu kiral Yeroboamın on sekizinci yılında Abiyam Yahuda üzerine kiral oldu. ² Yerusâlimde üç yıl kirallık etti; ve anasının adı Abişalomun kızı Maaka idi. ³ Ve babasının kendisinden evel işlemiş olduğu bütün suçlarında yürüdü; ve atası Davudun yüreği Allahı RAB ile bütün olduğu gibi onun yüreği bütün değildi. ⁴ Fakat Allahı RAB Davudun hatırı için kendisinden sonra oğlunu onun yerine geçirmek, ve Yerusâlimi pekiştirmekle onu Yerusâlimde bir çerağ verdi; ⁵ çünkü Davud RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, ve hayatının bütün günlerinde, Hittî Uriya işinden başka, ona emrettiği hiç bir şeyden sapmadı. ⁶ Ve hayatının bütün günlerince Rehoboamla Yeroboam arasında cenk vardı.

⁷ Ve Abiyamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? Ve Abiyamla Yeroboam arasında cenk vardı. ⁸ Ve Abiyam ataları ile uyudu; ve onu Davud şehrinde gömdüler; ve yerine oğlu Asa kiral oldu.

⁹ Ve İsrail kiralı Yeroboamın yirminci yılında Asa Yahuda üzerine kiral oldu. ¹⁰ Ve Yerusâlimde kırk bir yıl kirallık etti, ve anasının adı Abişalomun kızı Maaka idi. ¹¹ Ve Asa atası Davud gibi RABBİN gözünde doğru olanı yaptı. ¹² Ve fuhşa vakfedilmiş erkekleri diyardan kovdu, ve babalarının yapmış oldukları bütün putları ortadan kaldırdı. ¹³ Anası Maakayı da kiralıçalıktan kaldırdı, çünkü Aşera için mekruh bir put yapmıştı; ve Asa onun putunu kesip Kidron vadisinde yaktı. ¹⁴ Fakat yüksek yerler ortadan kaldırılmadı; ancak Asanın yüreği daima RAB ile bütündü. ¹⁵ Ve babasının takdis ettiği şeyleri, ve kendisinin takdis ettiği şeyleri, gümüşü, ve altını ve kapları RABBİN evine getirdi.

¹⁶ Ve Asa ile İsrail kiralı Baaşa arasında, onların bütün günlerince cenk vardı. ¹⁷ Ve İsrail kiralı Baaşa Yahudaya karşı çıktı, ve Yahuda kiralı Asanın yanına giren ve çıkan adam bırakmasın diye Ramayı bina etti. ¹⁸ Ve Asa RAB evinin hazinelerinde kalan bütün gümüş ve altını, ve kiral evinin hazinelerini aldı, ve onları kullarının eline verdi; ve kiral Asa onları Şamda oturan Suriye kiralı Hezyonun oğlu, Tabrimmonun oğlu Benhadada gönderip dedi: ¹⁹ Seninle benim aramda, senin babanla babam arasında ahit vardır; işte, hediye olarak sana gümüş ve altın gönderdim; git, İsrail kiralı Baaşa ile olan ahidini boz ki, üzerimden gitsin. ²⁰ Ve Ben-hadad kiral Asayı dinledi, ve ordularının başbuğlarını İsrail şehirlerine karşı gönderdi, ve İyonu, ve Dani, ve Abel-beyt-maakayı, ve bütün Naftali diyarı ile beraber bütün Kinnerotu vurdu. ²¹ Ve vaki oldu ki, Baaşa bunu işitince, Ramayı yapmaktan vaz geçti, ve Tirtsada oturdu. ²² Ve kiral Asa bütün Yahudayı çağırdı; serbest bırakılan yoktu; ve Ramanın taşlarını ve kerestesini taşıdılar; bunlarla Baaşa bina etmekte idi; ve onlarla kiral Asa Benyamin Gebasını, ve Mitspayı yaptı.

²³ Ve Asanın bütün işlerinin geri kalanı, ve bütün onun gücü, ve yaptığı her şey, ve bina ettiği şehirler, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? Ancak ihtiyarlığı vaktinde ayaklarından hasta oldu. ²⁴ Ve Asa ataları ile uyudu, ve atası Davudun şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Yehoşafat kiral oldu.

²⁵ Ve Yahuda kiralı Asanın ikinci yılında Yeroboamın oğlu Nadab İsrail üzerine kiral oldu; ve İsrail üzerinde iki yıl kirallık etti. ²⁶ Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; ve babasının yolunda, ve onun İsraille işlettirmiş olduğu suçunda yürüdü. ²⁷ Ve İssakar evinden Ahiyanın oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu; ve Baaşa Filistîlerin olan

Gibbetonda onu vurdu; çünkü Nadab ve bütün İsrail Gibbetonu kuşatmakta idiler. ²⁸ Baaşa Yahuda kralı Asanın üçüncü yılında Nadabı öldürdü, ve onun yerine kral oldu. ²⁹ Ve vaki oldu ki, kral olunca hemen bütün Yeroboam evini vurdu; RABBİN, kulu Şilolu Ahiya vasıtası ile söylediği söze göre Yeroboamdan helâk etmedik nefes alan kimse bırakmadı; ³⁰ bu da, İsrailin Allahı RABBİ öfkelenirerek Yeroboamın işlediği ve İsraille işlettirdiği suçlar yüzünden oldu.

³¹ Ve Nadabın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ³² Ve Asa ile İsrail kralı Baaşa arasında, onların bütün günlerince cenk vardı.

³³ Yahuda kralı Asanın üçüncü yılında, Ahiyanın oğlu Baaşa Tirtsada bütün İsrail üzerine kral oldu, ve yirmi dört yıl kiralık etti. ³⁴ Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve Yeroboamın yolunda, ve İsraille işlettirdiği suçunda yürüdü.

BAP 16

VE Baaşaya karşı Hananinin oğlu Yehuya RABBİN şu sözü geldi: ² Seni topraktan yükselttiğim, ve seni kavmim İsrail üzerine hükümdar ettiğim halde, mademki Yeroboamın yolunda yürüdün, ve kavmim İsrailin suçları ile beni öfkelenirmek için onlara suç işlettirdin; ³ işte, Baaşayı ve evini süpürüp atacağım, ve senin evini Nebatın oğlu Yeroboam evi gibi kılacağım. ⁴ Baaşadan şehirde öleni köpekler yiyecekler; ve ondan kırdan öleni gök kuşları yiyeceklerdir.

⁵ Ve Baaşanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı şeyleri ve onun gücü, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ⁶ Ve Baaşa ataları ile uyudu, ve Tirtsada gömüldü; ve oğlu Ela onun yerine kral oldu. ⁷ Ve Baaşa RABBİN gözünde yaptığı her kötülükten ve ellerinin işle RABBİ öfkelenirmek için Yeroboam evi gibi olduğundan dolayı, onu vurduğundan dolayı, kendisine karşı ve evine karşı da RABBİN sözü Hananinin oğlu peygamber Yehu vasıtası ile geldi.

⁸ Yahuda kralı Asanın yirmi altıncı yılında Baaşanın oğlu Ela Tirtsada İsrail üzerine kral oldu, ve iki yıl kiralık etti. ⁹ Ve cenk arabalarının yarısına başbuğ olan kulu Zimri ona karşı düzen kurdu. Ve o Tirtsada idi; ve Tirtsada kendi ev halkının kâhyası olan Artsanın evinde içip sarhoş olmakta idi; ¹⁰ ve Zimri içeri girdi, ve Yahuda kralı Asanın yirmi yedinci yılında onu vurup öldürdü, ve onun yerine kral oldu. ¹¹ Ve vaki oldu ki, kral olup tahtı üzerine oturunca bütün Baaşa evini vurdu; ve kendisine akrabasından ve dostlarından bir erkek bırakmadı. ¹² Ve İsrailin Allahı RABBİ putları ile öfkelenirmek için Baaşanın, ve oğlu Elanın işledikleri, ve İsraille işlettirdikleri suçlardan dolayı, ¹³ peygamber Yehu vasıtası ile Baaşaya karşı RABBİN söylemiş olduğu söze göre Zimri bütün Baaşa evini helâk etti. ¹⁴ Ve Elanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

¹⁵ Yahuda kralı Asanın yirmi yedinci yılında Zimri Tirtsada yedi gün kiralık etti. Ve kavm Filistîlerin olan Gibbetona karşı ordugâh kurmuşlardı. ¹⁶ Ve: Zimri kralı öldürmek için düzen kurmuş ve onu vurmuştur, diye ordugâhta olan kavm işitti; ve bütün İsrail ordu başbuğu Omriyi o gün ordugâhta İsrail üzerine kral ettiler. ¹⁷ Ve Omri bütün İsraille beraber Gibbetondan çıktı, ve Tirtsayı kuşattılar. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, Zimri şehrin alındığını görünce kral evinin kalesine girdi, ve kendi üzerine kral evini ateşe verdi, ¹⁹ ve yapmış olduğu suçlardan, RABBİN gözünde kötü olanı yaptığından, Yeroboamın yolunda yürüdüğünden, ve İsraille suç işlettirmekle suç işlediğinden dolayı öldü. ²⁰ Ve Zimrinin işlerinin geri kalanı, ve ettiği hainlik, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

²¹ O zaman İsrail kavmı ikiye bölündü; kavmin yarısı Ginatın oğlu Tibniyi kral etmek için

onun ardınca gitti; ve yarısı Omrinin ardınca gitti. ²² Ve Omrinin ardınca giden kavm Ginatın oğlu Tibninin ardınca giden kavma galip oldu; ve Tibni öldü, ve Omri kiral oldu. ²³ Yahuda kiralı Asanın otuz birinci yılında Omri İsrail üzerine kiral oldu, on iki yıl kirallık etti; Tirtsada altı yıl kirallık etti. ²⁴ Ve Samiriye dağına Şemerden iki talant gümüşe satın aldı; ve dağın üzerinde bina ettiği, ve yaptığı şehrin adını dağın sahibi Şemerin adına göre Samiriye koydu. ²⁵ Ve Omri RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve kendisinden evel olanların hepsinden ziyade kötülük etti. ²⁶ Ve Nebatın oğlu Yeroboamın bütün yolunda, ve İsrailin Allahı RABBİ putları ile öfkelenmek için onun İsraille işlettiği suçlarında yürüdü. ²⁷ Ve Omrinin yaptığı işlerin geri kalanı, ve gösterdiği gücü, İsrail kiralının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ²⁸ Ve Omri ataları ile uyudu, ve Samiriyede gömüldü; yerine oğlu Ahab kiral oldu.

²⁹ Ve Yahuda kiralı Asanın otuz sekizinci yılında Omrinin oğlu Ahab İsrail üzerine kiral oldu; ve Omrinin oğlu Ahab Samiriyede İsrail üzerine yirmi iki yıl kirallık etti. ³⁰ Ve Omrinin oğlu Ahab kendisinden evel olanların hepsinden ziyade RABBİN gözünde kötü olanı yaptı. ³¹ Ve vaki oldu ki, Nebatın oğlu Yeroboamın suçlarında yürümek bir şey değilmiş gibi, Saydalılar kiralı Etbaalın kızı İzebeli de karı olarak aldı, ve gidip Baala kulluk etti, ve ona tapındı. ³² Ve Samiriyede yaptığı Baal evinde Baal için mezbah kurdu. ³³ Ve Ahab Aşerayı yaptı; ve Ahab İsrailin Allahı RABBİ öfkelenmek için kendisinden evel olan bütün İsrail kirallarından fazlasını yaptı.

³⁴ Onun günlerinde Beyt-elli Hiel Erihayı yaptı; Nun oğlu Yeşu vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu söze göre, ilk oğlu Abiram pahasına temelini koydu, ve küçük oğlu Segub pahasına kapılarını taktı.

BAP 17

VE Gileadda olan gariplerden Tişbeli İlya Ahaba dedi: Önünde durmakta olduğum İsrailin Allahı hay olan RABBİN hakkı için, benim sözüm olmadıkça bu yıllarda çığ ve yağmur düşmeyecektir. ² Ve ona RABBİN şu sözü geldi: ³ Buradan git, ve şarka yönel, ve Erden karşısında olan Kerit vadisinde gizlen. ⁴ Ve vaki olacak ki, vadiden su içeceksin, ve orada seni beslemek için kargalara emrettim. ⁵ Ve gidip RABBİN sözüne göre yaptı; ve gidip Erden karşısında olan Kerit vadisi yanında oturdu. ⁶ Ve kargalar kendisine sabahlayın ekmek ve et, ve akşamlayın ekmek ve et getiriyorlardı, ve vadiden su içiyordu. ⁷ Ve günlerin sonunda vaki oldu ki, vadi kurudu, çünkü memlekette yağmur yoktu.

⁸ Ve ona RABBİN şu sözü geldi: ⁹ Kalk, Saydanın Tsarefat şehrine git, ve orada otur; işte, seni beslemek için orada bir dul kadına emrettim. ¹⁰ Ve kalkıp Tsarefata gitti; ve şehrin kapısına varınca, işte, orada bir dul kadın odun devşiriyordu; ve kadına çağırıp dedi: Rica ederim, benim için bir kapta biraz su al da içeyim. ¹¹ Ve kadın almağa giderken ona çağırıp dedi: Rica ederim, benim için eline bir lokma ekmek al. ¹² Ve dedi: Senin Allahın, hay olan Yehovanın hakkı için, pidem yok, ancak küpte bir avuç un, ve tulumda biraz yağ var; ve işte, ben iki parça odun devşiriyorum, ve içeri gireceğim, ve kendim için ve oğlum için onu yapacağım, ve yiyeceğiz, ve sonra ölüyoruz. ¹³ Ve İlya ona dedi: Korkma; git ve dediğin gibi yap; ancak önce benim için ondan küçük bir pide yap da bana getir, ve kendin için ve oğlun için sonra yaparsın. ¹⁴ Çünkü İsrailin Allahı Yehova böyle diyor: RAB toprak üzerine yağmur vereceği güne kadar küpte un tükenmeyecek, ve tulumda yağ eksilmeyecek. ¹⁵ Ve kadın gidip İlyanın sözüne göre yaptı; ve İlya ile kadın ve onun ev halkı çok günler yemek yediler. ¹⁶ İlya vasıtası ile RABBİN söylediği söze göre, küpte un tükenmedi, ve tulumda yağ eksilmedi.

¹⁷ Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, ev sahibi kadının oğlu hasta düştü; ve hastalığı

çok ağır oldu, öyle ki, kendisinde nefes kalmadı. ¹⁸ Ve kadın İlyaya dedi: Benden sana ne, ey Allah adamı? günahımı bana hatırlatmak, ve oğlumu öldürmek için yanıma gelmişsin! ¹⁹ Ve ona dedi: Ver bana oğlunu. Ve onu kadının kucağından aldı, ve kendisinin oturmakta olduğu yukarı odaya çıkardı, ve onu kendi yatağı üzerine yatırdı. ²⁰ Ve RABBE çağırıp dedi: Ya Allahım RAB, yanında misafir olduğum dul kadının oğlunu öldürerek onun başına da mı belâ getirdin? ²¹ Ve çocuğun üzerine üç kere uzandı, ve RABBE çağırıp dedi: Ya Allahım RAB, sana yalvarırım, bu çocuğun canı içine dönsün. ²² Ve RAB İlyanın sesini işitti; ve çocuğun canı kendi içine döndü, ve çocuk dirildi. ²³ Ve İlya çocuğu aldı, ve onu yukarıki odadan eve indirdi, ve onu anasına verdi; ve İlya dedi: Bak, oğlun sağ! ²⁴ Ve kadın İlyaya dedi: Şimdi bildim ki, sen bir Allah adamısın, ve senin ağzında RABBİN sözü haktır.

BAP 18

VE çok günler sonra vaki oldu ki, üçüncü yılda İlyaya RABBİN şu sözü geldi: Git, Ahaba görün; ve toprak üzerine yağmur vereceğim. ² Ve İlya Ahaba görünmek için gitti. Ve Samiriyede kıtlık şiddetli idi. ³ Ve Ahab kendi evi üzerinde olan Obadyayı çağırdı. (Ve Obadya RABDEN çok korkardı; ⁴ ve vaki oldu ki, İzebel RABBİN peygamberlerini öldürdüğü zaman, Obadya yüz peygamber aldı, ve onları ellişer ellişer mağarada sakladı, ve onları ekmek ve su ile besledi.) ⁵ Ve Ahab Obadyaya dedi: Memlekette bütün su kaynaklarına ve bütün vadilere git; belki ot buluruz, ve atları ve katırları yaşatırız da hayvanlardan helâk etmeyiz. ⁶ Ve dolaşmak için diyarı aralarında bölüştüler; Ahab bir yoldan yalnız başına gitti, ve Obadya başka bir yoldan yalnız başına gitti.

⁷ Ve Obadya yolda idi, ve işte, İlya onu karşıladı; ve onu tanıdı, ve yüz üstü düşüp dedi: Efendim İlya, sen misin? ⁸ Ve ona dedi: Benim; git, kendi efendine: İşte İlya burada, de. ⁹ Ve dedi: Ne suç ettim de beni öldürsün diye bu kulunu Ahabın eline veriyorsun? ¹⁰ Senin Allahın, hay olan RABBİN hakkı için, efendimin seni aramağa adam göndermediği bir millet ve bir ülke kalmadı; ve: Yoktur, dedikleri zaman, o ülkeye ve o millete seni bulmadıklarına and ettirdi. ¹¹ Ve şimdi sen diyorsun: Git, kendi efendine: İşte, İlya burada, de. ¹² Ve vaki olacak ki, senin yanından gittiğim zaman RABBİN Ruhu bilmediğim bir yere seni götürecek; ve gelip Ahaba bildirdiğim zaman o da seni bulamayınca beni öldürecek; fakat bu kulun çocukluğundan beri RABDEN korkar. ¹³ İzebel RABBİN peygamberlerini öldürdüğü zaman yaptığım şey, RABBİN peygamberlerinden yüz kişiyi ellişer ellişer nasıl mağarada sakladığım, ve onları ekmek ve su ile beslediğim efendime bildirilmedi mi? ¹⁴ Ve şimdi sen diyorsun: Git, efendine: İşte, İlya burada, de; ve o beni öldürecektir. ¹⁵ Ve İlya dedi: Önünde durmakta olduğum hay olan ordular RABBİNİN hakkı için, mutlaka bugün ona görecek.

¹⁶ Ve Obadya Ahabı karşılamağa gitti, ve ona bildirdi; ve Ahab İlyayı karşılamak için gitti.

¹⁷ Ve vaki oldu ki, Ahab İlyayı görünce Ahab ona dedi: Ey İsraili derde sokan adam, sen misin? ¹⁸ Ve dedi: İsraili derde ben sokmadım; ancak sen ve babanın evi RABBİN emirlerini bırakarak siz soktunuz, ve Baaların ardınca gittin. ¹⁹ Ve şimdi gönder, ve bütün İsraili, ve İzebelin sofrasında yemek yiyen Baalın dört yüz elli peygamberini ve dört yüz Aşera peygamberini Karmel dağına yanıma topla.

²⁰ Ve Ahab bütün İsrail oğullarına gönderdi, ve peygamberleri Karmel dağına topladı. ²¹ Ve İlya bütün kavma yaklaşip dedi: Ne vakte kadar iki tarafa topallıyacaksınız? Eğer Yehova Allah ise onun ardınca yürüyün; ve eğer Baal ise onun ardınca yürüyün. Ve kavm ona hiç bir cevap vermedi. ²² Ve İlya kavma dedi: RABBİN peygamberi olarak ben, yalnız ben kaldım; fakat Baalın peygamberleri dört yüz elli kişidirler. ²³ Ve bize iki boğa verilsin; ve kendileri için bir boğa seçsinler, ve onu parçalara ayırsınlar; ve odunların

üzerine koysunlar; ve ateş koymasınlar; ben de obir boğayı hazırlıyacağım, ve odunları üzerine koyacağım, ve ateş koymıyacağım. ²⁴ Ve siz ilâhınızın ismini çağırın, ben de Yehovanın ismini çağıracağım; ve hangi Allah ateşle cevap verirse, Allah odur. Ve bütün kavm cevap verdi: Bu söz iyidir, dedi.

²⁵ Ve İlya Baalın peygamberlerine dedi: Bir boğayı kendiniz için seçin, ve önce onu hazırlayın; çünkü siz çokluksunuz; ve ilâhınızın ismini çağırın, fakat ateş koymayın. ²⁶ Ve kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar, ve sabahtan öğleye kadar: Ey Baal, bize cevap ver, diye Baalın ismini çağırdılar. Fakat ses yoktu, ve cevap veren yoktu. Ve yaptıkları mezbahın etrafında sıçraştılar. ²⁷ Ve vaki oldu ki, öğleyn İlya onlarla eğlenip dedi: Yüksek sesle çağırın; çünkü o bir ilâhtır; ya dalgındır, yahut helâdadır, ya yolculuk ediyor, belki de uykudadır da uyandırmak gerek. ²⁸ Ve yüksek sesle bağırdılar, ve usullerine göre üzerlerinden kan akıncıya kadar kılıçlarla ve kargılarla kendilerini yaraladılar. ²⁹ Ve vaki oldu ki, öğle vakti geçince, akşam takdimesi arzolunduğu vakte kadar peygamberlik ettiler; fakat ses yok, ve cevap veren yok, kulak asan da yoktu.

³⁰ Ve İlya bütün kavma dedi: Yanıma yaklaşın; ve bütün kavm onun yanına yaklaştılar. Ve RABBİN yıkık mezbahını onardı. ³¹ Ve: Senin adın İsrail olacak, diye kendisine RABBİN sözü gelmiş olan Yakubun oğulları sıptlarının sayısına göre, İlya on iki taş aldı.

³² Ve o taşlarla RABBİN ismine mezbah yaptı; ve mezbahın çevresine iki ölçek tohum alacak kadar bir hendek yaptı. ³³ Ve odunları dizdi, ve boğayı parçalara kesti, ve odunların üzerine koydu. Ve dedi: Su ile dört küp doldurun, ve yakılan takdimenin üzerine, ve odunların üzerine dökün. ³⁴ Ve dedi: İkileyin, ve ikilediler. Ve dedi: Üçleyin; ve üçlediler. ³⁵ Ve su mezbahın çevresine aktı; ve hendeği de su ile doldurdu. ³⁶ Ve akşam takdimesi arzolanacağı zaman vaki oldu ki, peygamber İlya yaklaştı, ve dedi: Ey İbrahimin, İshakın, ve İsrailin Allahı RAB, bugün bilinsin ki, İsrailde sen Allahsın, ve ben senin kulunum, ve bütün bu şeyleri senin sözünle yaptım. ³⁷ Bana cevap ver, ya RAB, bana cevap ver, ve bu kavm bilsinler ki, ya RAB, sen Allahsın, ve onların yüreğini sen geri çevirdin. ³⁸ Ve RABBİN ateşi düştü, ve yakılan takdimeyi, ve odunları, ve taşları, ve toprağı yiyip bitirdi, ve hendekte olan suyu yaladı. ³⁹ Ve bütün kavm gördü, ve yüz üstü düştüler; ve dediler: Yehova Allahlıdır, Yehova Allahlıdır. ⁴⁰ Ve İlya onlara dedi: Baalın peygamberlerini tutun; onlardan kimse kaçıp kurtulmasın. Ve onları tuttular; ve İlya onları Kışon vadisine indirdi, ve onları orada boğazladı.

⁴¹ Ve İlya Ahaba dedi: Çık, ye ve iç; çünkü yağmur bolluğu sesi var. ⁴² Ve Ahab yemek ve içmek için çıktı. Ve İlya Karmel tepesine çıktı; ve yere çömeldi, ve yüzünü dizleri arasına koydu. ⁴³ Ve uşağına dedi: Haydi, çık, deniz yoluna bak. Ve çıkıp baktı, ve: Bir şey yok, dedi. Ve yedi kere ona: Yine git, dedi. ⁴⁴ Ve vaki oldu ki, yedinci kerede uşak dedi: İşte, denizden küçük bir bulut çıkıyor, insan avucu kadar. Ve dedi: Çık, Ahaba de: Arabanı koş, ve in de yağmur seni alıkoymasın. ⁴⁵ Ve o arada vaki oldu ki, gökler bulutlarla ve yelle karardı, ve büyük bir yağmur oldu. Ve Ahab bindi, ve Yizreele gitti; ⁴⁶ ve RABBİN eli İlyanın üzerinde idi; ve o belini kuşattı, ve Yizreele girilecek yere kadar Ahabın önünde koştu.

BAP 19

VE Ahab İlyanın yaptığı her şeyi, ve bütün peygamberleri nasıl kılıçla öldürdüğünü İzebele bildirdi. ² Ve İzebel İlyaya ulak gönderip dedi: Yarın bu vakitlerde senin canını bunlardan birinin canı gibi etmezsem ilâhlar bana böylesini ve daha ziyadesini yapsınlar. ³ Ve bunu görünce kalktı, ve canından ötürü Yahudanın Beer-şeba şehrine gitti, ve uşağını orada bıraktı. ⁴ Fakat kendisi çölde bir günlük yol yürüdü, ve gelip bir ardıç ağacı altında oturdu; ve canı için ölümü diledi, ve dedi: Yeter, ya RAB, şimdi canımı al, çünkü

ben atalarımdan iyi değilim. ⁵ Ve bir ardıç ağacı altında yatıp uyudu; ve işte, bir melek ona dokundu, ve ona dedi: Kalk, yemek ye. ⁶ Ve baktı, ve işte, başı ucunda sıcak taş üzerinde pişmiş bir pide, ve bir testi su. Ve yedi ve içti, ve yine yattı. ⁷ Ve RABBİN meleği ikinci kere yine geldi, ve ona dokunup dedi: Kalk, yemek ye; çünkü gideceğin yol senin için çok uzundur. ⁸ Ve kalktı, ve yiyip içti, ve o yemeğin kuvvetile kırk gün kırk gece Allahın dağı Horebe kadar yürüdü.

⁹ Ve orada bir mağaraya girdi, ve orada geceledi; ve işte, ona RABBİN sözü geldi, ve ona dedi: İlya, burada ne işin var? ¹⁰ Ve dedi: Orduların Allahı RAB için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail oğulları senin ahdini bıraktılar, senin mezbahlarını yıktılar, ve senin peygamberlerini kılıçla öldürdüler; ve ben, yalnız ben kaldım, ve almak için canımı arıyorlar. ¹¹ Ve dedi: Çık, ve dağda RABBİN önünde dur. Ve işte, RAB geçiyordu, ve büyük kuvvetli yel dağları yarıyordu; ve RABBİN önünde kayaları parçalıyordu; fakat RAB yelde değildi; ve yelden sonra zelzele; fakat RAB zelzelede değildi; ¹² ve zelzeleden sonra ateş; fakat RAB ateşte değildi; ve ateşten sonra sakın ince bir ses. ¹³ Ve vaki oldu ki, İlya bunu işitince yüzünü cübbesile örttü, ve çıkıp mağaranın ağzında durdu. Ve işte, ona bir ses gelip dedi: İlya, burada ne işin var? ¹⁴ Ve dedi: Orduların Allahı RAB için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail oğulları senin ahdini bıraktılar, senin mezbahlarını yıktılar, ve senin peygamberlerini kılıçla öldürdüler; ve ben, yalnız ben kaldım; ve almak için canımı arıyorlar.

¹⁵ Ve RAB ona dedi: Git, çöl yolundan Şama dön; oraya varınca Hazaeli Suriye üzerine kiral olarak meshedeceksin; ¹⁶ ve Nimşinin oğlu Yehuyu İsrail üzerine kiral olarak meshedeceksin; ve Abel-meholadan Şafatın oğlu Elişayı kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin. ¹⁷ Ve vaki olacak ki, Hazaelin kılıcından kurtulanı Yehu öldürecek; ve Yehunun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek. ¹⁸ Fakat ben İsrailde Baala çökmemiş bütün dizleri, ve onu öpmemiş her ağzı, yedi bin kişiyi alıkoydum.

¹⁹ Ve oradan gitti, ve Şafatın oğlu Elişayı buldu, ve o önünde on iki çift öküz olarak çift sürüyordu; ve kendisi on ikinci çiftle beraberdi; ve İlya onun yanına geçti, ve cübbesini onun üzerine attı. ²⁰ Ve öküzleri bırakıp İlyanın ardınca koştu, ve dedi: Rica ederim, babamı ve anamı öpeyim, ve o zaman senin ardınca gelirim. Ve ona dedi: Git, dön, çünkü sana ne yaptım? ²¹ Onun ardından döndü, ve çift öküzü aldı, ve onları boğazladı, ve öküzleri takımile pişirip etlerini kavma verdi, ve yediler. Ve kalkıp İlyanın ardınca gitti, ve ona hizmet etti.

BAP 20

VE Suriye kiralı Ben-hadad bütün ordusunu topladı; ve kendisile beraber otuz iki kiral, ve atlar ve cenk arabaları vardı; ve çıkıp Samiriyeyi kuşattı, ve ona karşı cenketti. ² Ve şehre, İsrail kiralı Ahaba ulaklar gönderip ona dedi: Ben-hadad şöyle diyor: ³ Senin gümüşün ve altının benimdir; ve karıların ve oğulların, onların en iyileri de benimdir. ⁴ Ve İsrail kiralı cevap verip dedi: Efendim, ey kiral, söylediğin gibidir; kendim ve her şeyim senindir. ⁵ Ve ulaklar yine gelip dediler: Ben-hadad şöyle söylüyor diyor: Gerçi sana: Gümüşünü ve altınını, ve karılarını, ve oğullarını bana vereceksin, diye gönderdim; ⁶ fakat yarın bu vakitlerde sana kullarımı göndereceğim, ve senin evini ve kullarının evlerini araştıracaklar, ve vaki olacak ki, senin gözünde hoş olan her şeyi ellerile tutup götürcekler.

⁷ Ve İsrail kiralı memleketin bütün ihtiyarlarını çağırıp dedi: Bakın, rica ederim, görün bu adam nasıl kötülük arıyor; çünkü bana karılarım, ve oğullarım, ve gümüşüm, ve altınım için gönderdi; ve ondan esirgemedim. ⁸ Ve bütün ihtiyarlarla bütün kavm kendisine dediler: Dinleme, ve razı olma. ⁹ Ve Ben-hadadın ulaklarına dedi: Efendim kiralaya diyin:

Önce bu kulundan istemiş olduğun her şeyi yaparım; fakat bu şeyi yapamam. Ve ulaklar gittiler, ve ona bu cevabı getirdiler. ¹⁰ Ve Ben-hadad ona gönderip dedi: Eğer Samiriyenin toprağı ardımca yürüyen bütün bu kavmin avuçlarını doldurmağa yeterse, ilâhlar bana böylesini ve daha ziyadesini yapsınlar. ¹¹ Ve İsrail kiralı cevap verip dedi: Söyleyin ki: Kılıç kemerini kuşanan, onu çözen gibi övünmesin. ¹² Ve vaki oldu ki, bu sözü işittiği zaman Ben-hadad ve kıralları haymelerde içiyorlardı, ve kullarına: Saf bağlayın, dedi. Ve şehre karşı saf bağladılar.

¹³ Ve işte, İsrail kiralı Ahaba bir peygamber yaklaştı, ve dedi: RAB şöyle diyor: Bu büyük kalabalığı gördün mü? işte, bugün onu senin eline vereceğim; ve bileceksin ki, ben RAB'İM. ¹⁴ Ve Ahab dedi: Kiminle? Ve dedi: RAB şöyle diyor: Nahiye reislerinin uşakları ile. Ve dedi: Cenge kim başlayacak? Ve dedi: Sen. ¹⁵ Ve nahiye reislerinin uşaklarını saydı; ve iki yüz otuz iki idiler; ve onlardan sonra bütün kavmi, bütün İsrail oğullarını saydı, yedi bin kişi.

¹⁶ Ve öğleyin çıktılar. Ve Ben-hadad, kendisi ve kırallar, ona yardım eden otuz iki kiral, haymelerde içip sarhoş oluyorlardı. ¹⁷ Ve önce nahiye reislerinin uşakları çıktılar; ve Ben-hadad adam gönderdi, ve: Samiriyeden adamlar çıkıyor, diye kendisine bildirdiler. ¹⁸ Ve dedi: Eğer barışıklık için çıkıyorlarsa onları diri yakalayın; ve eğer cenk için çıkıyorlarsa onları diri yakalayın. ¹⁹ Ve bunlar, nahiye reislerinin uşakları ve onların ardınca gelen ordu, şehirden çıktılar. ²⁰ Ve herkes karşısındakini vurdu; ve Suriyeliler kaçtılar, ve İsrailîler onları kovaladılar; ve Suriye kiralı Ben-hadad at üzerinde, atlılarla beraber kaçıp kurtuldu. ²¹ Ve İsrail kiralı çıktı, ve atları ve cenk arabalarını vurdu, ve Suriyelileri büyük vurgunla vurdu.

²² Ve o peygamber İsrail kiralına yaklaştı, ve ona dedi: Git kuvvetlen, ne yapacağını bil ve gör; çünkü yıl dönümünde Suriye kiralı sana karşı çıkacaktır. ²³ Ve Suriye kiralının kulları kendisine dediler: Onların ilâhı dağlar ilâhıdır; bundan dolayı bizden daha kuvvetli oldular; fakat onlarla ovada cenk edelim, ve mutlaka onlardan kuvvetli oluruz. ²⁴ Ve şunu yap; kıralları, her birini yerinden kaldır, ve yerlerine başbuğlar koy; ²⁵ ve at yerine at, araba yerine araba olmak üzre, elinden gitmiş olan ordu gibi kendin için bir ordu düz; ve onlara karşı ovada cenk ederiz, ve mutlaka biz onlardan daha kuvvetli oluruz. Ve onların sözünü dinledi, ve öyle yaptı.

²⁶ Ve yıl dönümünde vaki oldu ki, Ben-hadad Suriyelileri saydı, ve İsraille cenketmek için Afeke çıktı. ²⁷ Ve İsrail oğulları sayıldılar, ve azık yaptılar, ve onlara karşı gittiler; ve İsrail oğulları onların karşısında, iki küçük oğlak sürüsü gibi ordugâh kurdular; fakat Suriyeliler memleketi doldurmuşlardı. ²⁸ Ve Allah adamı yaklaştı, ve İsrail kiralına söyleyip dedi: RAB şöyle diyor: Mademki Suriyeliler: RAB dağlar ilâhıdır, ve ovalar ilâhı değildir, dediler; ben bütün şu büyük kalabalığı senin eline vereceğim, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM. ²⁹ Ve yedi gün birbirlerine karşı ordugâhta kaldılar. Ve vaki oldu ki, yedinci günde cenk başladı; ve İsrail oğulları bir günde Suriyelilerden yüz bin yaya vurdular. ³⁰ Fakat geri kalanlar Afeke, şehrin içine kaçtılar; ve duvar geri kalan yirmi yedi bin kişinin üzerine yıkıldı. Ve Ben-hadad kaçtı, ve şehre, bir iç odaya girdi.

³¹ Ve kulları ona dediler: İşte, İsrail evinin kıralları inayetli kırallardır diye işittik; haydi, bellerimize çullar, ve başlarımıza ipler saralım, ve İsrail kiralına çıkalım; belki senin canını sağ bırakır. ³² Ve bellerine çullar, ve başlarına ipler bağladılar, ve İsrail kiralına gelip dediler: Kulun Ben-hadad: Rica ederim, canımı sağ bırak, diyor. Ve dedi: Hâlâ yaşıyor mu? o benim kardeşimdir. ³³ Ve adamlar bunu iyi alâmet saydılar, ve onun ağzından lâfı kapıp: Kardeşin Ben-hadad, dediler. Ve dedi: Gidin, onu alıp getirin. Ve Ben-hadad onun yanına çıktı; ve Ahab onu arabaya bindirdi. ³⁴ Ve Ben-hadad ona dedi:

Senin babandan babamın aldığı şehirleri geri veririm; ve babamın Samiriyede yapmış olduğu gibi sen de Şamda kendin için çarşılar yaparsın. Ve Ahab dedi: Ben de seni bu ahidle salıveririm. Ve onunla ahdetti, ve onu salıverdi.

³⁵ Ve peygamber oğullarından bir adam RABBİN sözü ile arkadaşına dedi: Rica ederim, bana vur. Ve adam ona vurmak istemedi. ³⁶ O zaman ona dedi: Mademki RABBİN sözünü dinlemedin, işte, yanımdan gider gitmez bir aslan seni öldürecek. Ve onun yanından gitti, ve aslan onu buldu, ve onu öldürdü. ³⁷ Ve başka bir adam bulup ona dedi: Rica ederim, bana vur. Ve adam ona vurdu, vurdu ve yaraladı. ³⁸ Ve peygamber gitti, ve gözleri üzerine bir sargı koyup kılığını değiştirerek yol üzerinde kıralı bekledi. ³⁹ Ve kıral geçerken kırala bağırıp dedi: Bu kulun cengin ortasına girmişti; ve işte, bir adam yana çekildi, ve bana bir adam getirip dedi: Bu adamı tut; eğer kaçacak olursa, senin canın onun canına bedel olur, yahut bir talant gümüş ödersin. ⁴⁰ Ve bu kulun ötede beride uğraşırken, o kayboldu. Ve İsrail kıralı ona dedi: Hükmün öyle olacak; sen karar vermişsin. ⁴¹ Ve hemen gözlerinden sargıyı çıkardı; ve İsrail kıralı onun peygamberlerden olduğunu anladı. ⁴² Ve ona dedi: RAB şöyle diyor: Mademki helâke vakfettiğim adamı elden çıkardın, onun canı yerine senin canın, ve onun kavmı yerine senin kavmin olacak. ⁴³ Ve İsrail kıralı küskün ve öfkeli olarak evine gitti, ve Samiriyeye girdi.

BAP 21

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Yizreelde, Samiriye kıralı Ahabın sarayı yanında, Yizreelli Nabotun bir bağı vardı. ² Ve Ahab Nabota söyliyip dedi: Bağını bana ver, bana sebze bostanı olsun, çünkü o benim evime yakındır; ve onun yerine sana ondan daha iyi bir bağ vereyim; yahut istersen, değerini gümüş olarak sana ödiyeyim. ³ Ve Nabot Ahaba dedi: Sana atalarımın mirasını vermektan RAB beni esirgesin. ⁴ Ve Yizreelli Nabotun ona söylediği sözden ötürü Ahab evine küskün ve öfkeli girdi; çünkü: Atalarımın mirasını sana vermem, demişti. Ve yatağı üzerine yattı, ve yüzünü döndürdü, ve ekmek yemedi.

⁵ Ve karısı İzebel yanına gelip ona dedi: Niçin ruhun küskün, ve ekmek yemiyorsun? ⁶ Ve ona dedi: Çünkü Yizreelli Nabota söyledim, ve ona dedim: Bağını gümüşle bana ver; yahut arzu ediyorsan onun yerine sana başka bağ vereyim; ve: Bağımı sana vermem, dedi. ⁷ Ve karısı İzebel ona dedi: Sen şimdi İsrail üzerinde kırallık ediyormusun? kalk, ekmek ye, ve yüreğin hoş olsun; Yizreelli Nabotun bağına ben sana vereceğim. ⁸ Ve Ahabın adı ile mektuplar yazdı, ve onları onun mühürü ile mühürledi, ve mektupları Nabotun şehrinde olan ve onunla beraber oturan ihtiyarlara ve ileri gelenlere gönderdi. ⁹ Ve: Bir oruç ilân edin, ve Nabotu kavmin baş yerine oturtun; ¹⁰ ve onun karşısına, iki adam, yaramaz adamlar oturtun, ve: Sen Allaha ve kırala sövdün, diyerek ona karşı şahadet etsinler; ve onu dışarı çıkarın, ve onu taşlayın da ölsün, diye mektuplarda yazdı.

¹¹ Ve Nabotun şehrinin adamları, onun şehrinde oturan ihtiyarlar ve ileri gelenler, İzebelin onlara göndermiş olduğu gibi, onlara göndermiş olduğu mektuplarda yazılmış olduğu gibi yaptılar. ¹² Oruç ilân ettiler, ve Nabotu kavmin baş yerine oturtular. ¹³ Ve iki adam, yaramaz adamlar geldiler, ve onun karşısında oturdular, ve bu yaramaz adamlar kavmin önünde ona karşı, Nabota karşı: Nabot Allaha ve kırala sövdü, diyerek şahadet ettiler. Ve onu şehrin dışarısına çıkardılar, ve onu taşlarla taşladılar, ve öldü. ¹⁴ Ve İzebele gönderip dediler: Nabot taşlandı, ve öldü. ¹⁵ Ve vaki oldu ki, İzebel Nabotun taşlanıp öldüğünü işittiği zaman, İzebel Ahaba dedi: Kalk, Yizreelli Nabotun sana gümüşle vermek istemediği bağına kendine mülk edin; çünkü Nabot sağ değil ancak ölüdür. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, Ahab Nabotun ölmüş olduğunu işitince Yizreelli Nabotun

bağını mülk edinmek üzere oraya inmek için Ahab kalktı.

¹⁷ Ve Tişbeli İlyaya RABBİN şu sözü geldi: ¹⁸ Kalk, Samiriyede oturan İsrail kralı Ahabı karşılamaya in; işte, o Nabotun bağındadır; onu mülk edinmek için oraya indi. ¹⁹ Ve ona söyliyip diyeceksin: RAB şöyle diyor: Öldürdün de kendine mülk de mi edindin? Ve ona söyliyip diyeceksin: RAB şöyle diyor: Nabotun kanını köpeklerin yaladıkları yerde senin, senin de kanını köpekler yalıyacaklar. ²⁰ Ve Ahab İlyaya dedi: Ey düşmanım, beni buldun mu? Ve dedi: Seni buldum, çünkü RABBİN gözünde kötü olanı yapmak için kendini sattın. ²¹ İşte, senin üzerine belâ getireceğim, ve seni süpürüp atacağım, ve İsrailde gerek kul olsun gerek hür olsun Ahabdan her erkeği kesip atacağım; ²² ve beni öfkeliendirdiğin ve İsrailde suç işlettirdiğin için senin evini Nebatın oğlu Yeroboamın evi gibi, ve Ahiyanın oğlu Baaşanın evi gibi edeceğim. ²³ Ve RAB İzebel için de söyliyip dedi: Yizreel duvarının yanında İzebeli köpekler yiycekler. ²⁴ Ahabdan şehirde öleni köpekler yiycekler; ve kırdada öleni gök kuşları yiycekler. ²⁵ (RABBİN gözünde kötü olanı işlemek için, gerçek, Ahab gibi kendini satan olmadı; karısı İzebel onu kışkırtıyordu. ²⁶ Ve İsrail oğullarının önünden RABBİN kovmuş olduğu Amorîlerin yaptığı her şeye göre putlar ardınca giderek, çok mekruh işler yaptı.)

²⁷ Ve vaki oldu ki, Ahab bu sözleri işitince esvabını yırttı, ve bedeni üzerine çul sardı, ve oruç tuttu, ve çulda yattı, ve yavaş yürüdü. ²⁸ Ve Tişbeli İlyaya RABBİN şu sözü geldi: ²⁹ Ahab benim önümde nasıl alçaldı, gördün mü? mademki benim önümde alçaldı, belâyı onun günlerinde getirmeyeceğim; oğlunun günlerinde belâyı onun evi üzerine getireceğim.

BAP 22

Üç yıl oturdular; Suriye ile İsrail arasında cenk yoktu. ² Ve vaki oldu ki, üçüncü yılda Yahuda kralı Yehoşafat İsrail kralının yanına indi. ³ Ve İsrail kralı kullarına dedi: Ramot-gilead bizim olduğunu bilir misiniz? ve biz susuyoruz, ve onu Suriye kralının elinden almıyoruz. ⁴ Ve Yehoşafata dedi: Cenk için Ramot-gileada benimle beraber gider misin? Ve Yehoşafat İsrail kralına dedi: Beni kendin gibi say, kavmımı kavmin gibi say, atlarımı atların gibi say.

⁵ Ve Yehoşafat İsrail kralına dedi: Rica ederim, önce RABBİN sözünü sor. ⁶ Ve İsrail kralı peygamberleri, dört yüz kadar kişiyi topladı, ve onlara dedi: Ramot-gileada karşı cenge gideyim mi, yoksa vaz geçeyim mi? Ve dediler: Çık ve RAB onu kralın eline verecektir. ⁷ Fakat Yehoşafat dedi: Burada olanlardan başka RABBİN bir peygamberi yok mu ki, ondan da soralım? ⁸ Ve İsrail kralı Yehoşafata dedi: Bir kişi daha var, İmlanın oğlu Mikaya, onun vasıtası ile RABDEN sorabiliriz; fakat ben ondan nefret ederim, çünkü benim hakkımda hayır değil şer haber verir. Ve Yehoşafat: Kral böyle söylemesin, dedi.

⁹ Ve İsrail kralı bir hadım ağası çağırıp dedi: Çabuk, İmlanın oğlu Mikayayı getir. ¹⁰ Ve Samiriye kapısının girilecek yerinde olan açıklıkta, İsrail kralı ve Yahuda kralı Yehoşafat, kral elbiselerini giymiş olarak, her biri kendi tahtı üzerinde oturuyordu; ve bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı. ¹¹ Ve Kenaanın oğlu Tsedekiya kendine demir boynuzlar yapıp dedi: RAB şöyle diyor: Suriyeliler bitinciye kadar onları bu boynuzlarla süseceksin. ¹² Ve bütün peygamberler: Ramot-gileada çık, ve muvaffak olacaksın; çünkü RAB onu kralın eline verecektir, diyerek böyle peygamberlik ettiler.

¹³ Ve Mikayayı çağırarak için giden ulak ona söyliyip dedi: İşte, şimdi peygamberler krala bir ağızdan iyilik söyliyolar; rica ederim, senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun, ve iyilik söyle. ¹⁴ Ve Mikaya dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, RAB bana ne derse onu söylerim. ¹⁵ Ve kralın yanına geldi, ve kral ona dedi: Mikaya, cenk için

Ramot-gileada gidelim mi, yoksa vaz geçelim mi? Ve ona dedi: Çık, ve muvaffak olacaksın; ve RAB onu kıralın eline verecektir. ¹⁶ Ve kıral ona dedi: RABBİN ismile hakikatten başka bana bir şey söylemeyeceğine sana kaç kere and ettireyim? ¹⁷ Ve dedi: Bütün İsraili dağlar üzerinde çobanı olmıyan koyunlar gibi dağılmış gördüm; ve RAB dedi: Bunların efendileri yok; herkes kendi evine selâmetle dönsün. ¹⁸ Ve İsrail kıralı Yehoşafata dedi: Sana: Benim hakkımda hayır değil kötü haber verecektir, demedim mi? ¹⁹ Ve Mikaya dedi: Öyle ise RABBİN sözünü dinle: RABBİ tahtı üzerinde oturmakta, ve bütün gökler ordusunu onun yanında, sağında ve solunda durmakta gördüm. ²⁰ Ve RAB dedi: Ramot-gileada çıksın da düşsün diye Ahab kim kandıracak? Kimi böyle kimi şöyle dedi. ²¹ Ve bir ruh çıkıp RABBİN önünde durdu, ve dedi: Ben onu kandırırım. ²² Ve RAB ona dedi: Ne ile? Ve dedi: Ben çıkarım, ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olurum. Ve dedi: Kandırırsın, hem de onunla başa çıkarsın; çık ve öyle yap. ²³ Ve şimdi, işte, RAB senin bütün bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koymuştur; ve RAB senin hakkında şer söylemiştir.

²⁴ Ve Kenaananın oğlu Tsedekiya yaklaştı, ve Mikayanın yanağına vurup dedi: RABBİN Ruhu seninle söyleşmek için benden sana hangi yoldan geçti? ²⁵ Ve Mikaya dedi: İşte, gizlenmek için bir iç odaya gireceğin gün görürsün. ²⁶ Ve İsrail kıralı dedi: Mikayayı al, ve onu şehrin reisi Amona, ve kıralın oğlu Yoaşa geri götür; ²⁷ ve de: Kıral şöyle diyor: Bunu hapishaneye atın; ve ben selâmetle dönünciye kadar ona elem ekmeği yedirin, ve elem suyu içirin. ²⁸ Ve Mikaya dedi: Eğer sen selâmetle dönecek olursan, RAB benim vasıtamla söylememiştir. Ve dedi: Ey kavmlar, hepiniz işitin.

²⁹ Ve İsrail kıralı ile Yahuda kıralı Yehoşafat Ramot-gileada çıktılar. ³⁰ Ve İsrail kıralı Yehoşafata dedi: Ben kılığımı değiştireceğim, ve cenge gireceğim; fakat sen kıral esvabını giy. Ve İsrail kıralı kılığını değiştirip cenge girdi. ³¹ Ve Suriye kıralı, cenk arabalarının otuz iki başbuğuna: Ne küçükle ne büyükle, ancak İsrail kıralı ile cenk edin, diye emretmişti. ³² Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları Yehoşafatı görünce dediler: İsrail kıralı mutlaka budur; ve ona karşı cenk etmek için o tarafa döndüler; ve Yehoşafat bağırdı. ³³ Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları onun İsrail kıralı olmadığını görünce, onun ardından döndüler. ³⁴ Ve bir adam nişan almadan yay çekti, ve İsrail kıralını zırhların bittiği yerden vurdu; ve kıral arabacısına dedi: Dizgini çevir, ve beni ordudan çıkar; çünkü yaralandım. ³⁵ Ve cenk o gün arttı; ve Suriyelilere karşı kıralı kendi cenk arabasında durdurdular, ve akşamlayın öldü; ve yaranın kanı arabanın içine aktı. ³⁶ Ve güneş batmak üzre iken ordu arasında: Herkes kendi şehrine, ve herkes kendi memleketine! diye bağırış oldu.

³⁷ Ve kıral öldü, ve Samiriyeye getirildi; ve kıralı Samiriyede gömdüler. ³⁸ Ve arabayı Samiriye havuzunun yanında yıkadılar (ve fahişeler orada yıkanırlandı); ve RABBİN söylediği söze göre köpekler onun kanını yaladılar. ³⁹ Ve Ahabın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve yaptığı fil dişi evi, ve yaptığı bütün şehirler, bunlar İsrail kıralının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ⁴⁰ Ve Ahab ataları ile uyudu; yerine oğlu Ahazya kıral oldu.

⁴¹ Ve İsrail kıralı Ahabın dördüncü yılında Asanın oğlu Yehoşafat Yahuda üzerinde kıral oldu. ⁴² Yehoşafat kıral olduğu zaman otuz beş yaşında idi; ve Yerusâlimde yirmi beş yıl kiralık etti. Ve anasının adı Şilhinin kızı Azuba idi. ⁴³ Ve babası Asanın her yolunda yürüdü; ve RABBİN gözünde doğru olanı yaparak ondan sapmadı; ancak yüksek yerler ortadan kaldırılmadı; kavm hâlâ yüksek yerlerde kurban kesiyorlar ve buhur yakıyorlardı.

⁴⁴ Ve Yehoşafat İsrail kıralı ile barışıklık etti.

⁴⁵ Ve Yehoşafatın işlerinin geri kalanı, ve gösterdiği gücü, ve nasıl cenkettiği Yahuda

kırallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? ⁴⁶ Ve babası Asanın günlerinde bırakılmış olan fuhşa vakfedilmiş erkeklerin geri kalanını memleketten süpürüp attı. ⁴⁷ Ve Edomda kiral yoktu; bir kiral naibi vardı. ⁴⁸ Yehoşafat altın için Ofire gitmek üzere Tarşış gemileri yaptı; fakat gitmediler; çünkü gemiler Etsyon-geberde parçalandılar. ⁴⁹ O zaman Ahabın oğlu Ahazyia Yehoşafata dedi: Gemilerde benim kullarım senin kullarıyla beraber gitsinler. Fakat Yehoşafat istemedi. ⁵⁰ Ve Yehoşafat ataları ile uyudu, ve atası Davudun şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Yehoram kiral oldu.

⁵¹ Yahuda kiralı Yehoşafatın on yedinci yılında Ahabın oğlu Ahazyia Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve iki yıl İsrail üzerinde kiralılık etti. ⁵² Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve babasının yolunda, ve anasının yolunda, ve İsraille suç işlettirmiş olan Nebatın oğlu Yeroboamin yolunda yürüdü. ⁵³ Ve Baala kulluk etti, ve ona tapındı, ve babasının yaptığı her şeye göre İsrailin Allahı RABBİ öfkelenirdi.